

Trojstvo? Isus Sin i pre pada u greh ili tek u okviru žrtve na krstu?

Omega otpad i poslednji napadi neprijatelja na Božji narod i istinu

Ovo je jedna zaista kompleksna tema, oko koje se nažalost vode jako militantne rasprave, iako deca Božja treba da istražuju istinu u miru i ljubavi. Istovremeno pri istraživanju te tematike dolazi često do fanatizma, ili do mešanja strašnih zabluda, uz ponovo otkrivene stare detalje istine, pa čak i hulno odbacivanje Isusa da nije Bog, ili lažno učenje da je Sveti Duh neka nesvesna panteistička energija bez ličnosti, ili lažne optužbe sa tim formulacijama protiv onih koji se bore za istinu o Trojstvu.

Na prvi pogled mnogi različiti aksiomi često sa svoje strane izgledaju ispravni. Npr. kao što bi se Biblijski na prvi pogled mogao dokazati zagrobni život sa navodnim duhom Samuila kod vračare ili Avramovim krilom iz Isusove priče o otpadnoj nauci Sadukeja protiv vaskrsenja, i biti barem donekle u "pat poziciji" sa ostalim stihovima, kao npr. iz Knjige Propovednikove 9,5: "a mrtvi ne znaju ništa", nezavisno od zabrane spiritizma u Mojsijevim zakonima. Naravno, uz duboko proučavanje Biblije podržano Duhom Proroštva, postaje potpuno jasno da je nauka o zagrobnom životu Sotonski nastavak prve laži u Edemu, "nećete vi umreti", a da ova dva navedena teksta u stvari savršeno nadopunjuju upozorenje na Sotonine prevare o navodnom životu posle smrti.

Tako i kod pitanja o Svetom Duhu postoje citati ili stihovi, koji neuklopljeni u ceo kontekst mogu na prvi pogled da izgledaju potpuno jasni, a i neprijatelj je u međuvremenu ubacio kroz svoje vukove u jagnjećoj koži i falsifikate. Ako znamo da smo jedina prava Božja crkva na Zemlji, sa zadatkom objave trostruke anđeoske vesti, zar ne treba da nas čudi da ne primećujemo ni jedan napad, iako smo Sotoni trn u oku, i osnovni cilj njegovih napada. Sotonini napadi samo radi toga nisu otvoreni, jer smo po Duhu Proroštva potpuno uspavani, pa je neprijatelj uspeo da unese otpadne nauke i zaustavi naš rad. Po EGW, progonstvo bi došlo direktno i momentalno u današnjim danima, kad bi se mi probudili i počeli da sa silom Svetog Duha i datog poznog dažda propovedamo vest o Hristovom dolasku.

U okviru razmatranja pitanja istine o Trojstvu, u donjem citatu dobijamo jasan odgovor da bilo koja formulacija kod iskrenog proučavanja može da odvede u samo jednom pravcu, i odgovori ko je ta treća ličnost Božanstva, Sveti Duh:

“Sprečen ljudskim obličjem, HRIST nije mogao biti na svakom mestu lično; samim tim, u njihovu korist je bilo da ih On ostavi, da ode k Ocu i da pošalje Svetog Duha da bude Njegov naslednik na Zemlji. SVETI DUH JE ON SAM, razdvojen od ljudskog obličja i nezavisan. On će predstavljati Sebe kao prisutnog na svim mestima kroz svog Svetog Duha, kao Sveprisutan.” (Ellen White, Objavljeni Rukopisi Vol.14, str. 23)

„Ograničen Svojom ljudskom prirodom, Hrist nije mogao biti na svakom mestu lično; zato je bilo za njih bolje da ih On napusti, da ode k Ocu i pošalje Svetog Duha kao Njegovog naslednika na Zemlji. Sveti Duh je On sam, razdvojen od ljudske ličnosti i neovisan o njoj. On će predstavljati samog sebe prisutan na svim mestima svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutni.“ (E. G. White, Manuscript Releases Vol.14, p. 23)

"Cumbered with humanity, Christ could not be in every place personally; therefore it was altogether for their advantage that He should leave them, go to His father, and send the Holy Spirit to be His successor on earth. The Holy Spirit is Himself divested of the personality of humanity and independent thereof. He would represent Himself as present in all places by His Holy Spirit, as the Omnipresent." (E. G. White, Manuscript Releases Vol.14, p. 23)

Dokaz: Sam Isus Hristos je istovremeno na nama neshvatljiv način i Sveti Duh

"Jedina odbrana od zla je Hristos Koji prebiva u srcu pomoću vere u Njegovu pravdu." (Ellen White, Čeznja Vekova, str. 138)

"The only defense against evil is the indwelling of Christ in the heart through faith in His righteousness." (Ellen White, Desire of Ages, p. 324.1)

"Sila kojom treba da nadvladaju zlo je Hristova sila. Hristova slava je njihova sila." (Ellen White, Čeznja Vekova, s. 150)

"The power by which they are to overcome evil is the power of Christ. The glory of Christ is their strength." (DA 353.2)

Dokaz: Sam Isus kao Sveti Duh boravi u našim srcima, vodi naše misli, i daje nam silu da pobedimo greh.

Naš princip je da se istina zida od kamenih cigli, i da svaki novi deo istine objašnjava (a ne potire) još jasnije onu prethodnu, koja bi usmerena ljudskom logikom često otišla u potpuno suprotnom pravcu. Bog je zato poslao Duh Proroštva da nas vodi uvek u ispravnom pravcu razumevanja Biblije. U citatima dole, upravo možemo da vidimo jedan ovakav primer, kako bi nas dole naveden citat nedopunjen onim gore navedenim rečima Duha Proroštva odveo u potpuno suprotnom pravcu, jer na prvi pogled izgleda neoborivo jasno:

Čežnja Vekova o tri Osobe Božanstva:

"sin could be resisted and overcome only through the mighty agency of the Third Person of the Godhead, who would come with no modified energy, but in the fullness of divine power." (Ellen White, Desire of Ages, p. 671).

"grehu se može jedino odoleti i pobediti ga kroz silnu podršku Treće Osobe Božanstva, koja dolazi sa neumanjenom snagom i puninom Božje sile." (Ellen White, Čežnja Vekova, orig. Strana 671)

O ovom citatu ćemo nezavisno od početka diskusije, nakon uvida i u ostale citate EGW i pionira istine na kraju porazgovarati još puno dublje jer se postavlja pitanje, kako nadahnuti Duh Proroštva može sebi da protivureči. To bi značilo da Duh Proroštva nije merodavan niti obavezan, što je upravo i cilj neprijatelja, jer u Otkrivenju 19, 10 stoji jasno, da je Svedočanstvo Isusovo, karakteristika poslednje prave crkve na kraju vremena upravo Duh Proroštva!

Jedno interesantno pitanje: Kako to da se samo u Čežnji Vekova, štampanoj 1898 za vreme boravka EGW u Australiji od 1890 do 1900, kao spoj njene 2 knjige od 600 stranica, inače istinitoj i izuzetno važnoj knjizi o našem Spasitelju, na tom mestu nalazi NA PRVI POGLED neoborivi dokaz o klasičnom Trinitarizizmu i trećem Biću, a SVI ostali citati SVIH njenih spisa govore suprotno? Ova pitanja ćemo kasnije isto tako obraditi. Time nikako ne želim da kažem nešto protiv te knjige, jer je Čežnja Vekova jedna od naših najvažnijih knjiga istine o našem Spasitelju. Ta knjiga je objavljena dok je ona bila živa! Postoje i određene diskusije istorijskih detalja da je ova misao naknadno blago preformulisana. Još jednom želim da naglasim da je meni lično pored Velike Borbe, Čežnja Vekova najvažnija knjiga iz pera Duha Proroštva, jer direktno opisuje život na Zemlji i žrtvu našeg Stvoritelja! Ali potpuno nezavisno od ove formulacije, u sklapanju mozaika svih njenih citata i Biblijskih tekstova, pronalazimo neoborivo jasnu istinu na tu temu, jer neprijatelj ne može nikome koji iskreno proučava da zatvori put ka istini. Zato vas molim da pročitate ceo tekst pre nego što donesete mišljenje, jer Bog zahteva od nas da u ovim danima budemo sigurni u svaku tačku našeg verovanja, i budemo u stanju da je neoborivo odbranimo!

U stvari, pored gore navedenog spornog citata, glavna knjiga sa "dokazima" o klasičnom katoličkom vidjenju prirode Trojstva je knjiga Evangelizam, koja je nastala mnogo godina posle smrti Elen G.White, a koju ona uopšte nije napisala, i gde su slično kao kod knjige od Dr. Kelloga upotrebljen veliki broj njenih citata, uz koje je dodatno stavljena lažna nauka neadventističkih autora (kasnije ćemo videti dokaze i na tu temu), da bi uz poduprto poverenje kroz njene tekstove odvela crkvu u otpad. Iako ćemo i tu tematiku na kraju posebno duboko obraditi, sada ćemo prvo preći na originalne citate iz njenih spisa, koji daju sasvim drugu definiciju Trojstva. Zar je moguće da se Božji prorok može sam sebi suprotiti? Ona je sama napisala da će doći vreme kada će se njene knjige i spisi čak i falsifikatorski menjati. I o pitanju izraza Osoba u okviru njenih citata ćemo kasnije isto pogledati sve istorijske aspekte.

Sveti Duh = Trojstvo?

Ovo razmišljanje počinjemo uz neoborive i večne činjenice da je Otac Bog, da je Isus Jedinorodni Sin isto Bog, i da je Sveti Duh svesna Ličnost Božanske sile i prirode koju ne razumemo i po EGW i ne treba da razumemo. Ali, da li upravo preuzeta katolička definicija Trojstva pokazuje da to sebi uzimamo za pravo, i vodi nas u paganski pravac vavilonskog učenja i težnje Sotone da zauzme Božansku poziciju, a nas odvede u ekumensko-karizmatički pravac Vavilona i uništi Božje delo poslednjih dana?

Mi prirodu Svetog Duha smemo da istražujemo samo u okvirima koje smo dobili u izveštajima Biblije i Duha Proroštva. Istovremeno kada pogledamo spiritističku literaturu o Trojstvu od Pagana pa do Teozofa, koji otvoreno preko Sotonstog sluge Maria-e Blavatsky izjavljaju da je Lucifer to treće lice Božanstva, što je i logično da to on želi, jer je uvek čeznuo da se kao samo stvoreno biće izjednači sa večnim i svemogućim Bogom, pa je zato i napravio rat na

Nebu, a i sve ostale pokrete na zemlji vodi u tom istom ratu protiv Boga, i neumorno radi na tome da unese zablude i u Božji narod.

Ali, pogledajmo kako Duh Proroštva tumači dublje na koji način treba da gledamo Trojstvo u kontekstu Svetog Duha, da li je i On treće potpuno nezavisno Božansko Biće kao Otac i Sin? Da je to važno razumeti na ispravan način, jeste ogromna eksplozija karizmatike u našoj crkvi, kojom će Papa, inače prema ličnoj izjavi, ujediniti sve crkve, što se pred očima budnijih upravo i dešava. To ide do te mere, osim muzičkog aspekta, da se na našim fakultetima ili u crkvama poneki propovednici ili vernici u međuvremenu, kao nikada ranije, mole direktno Svetom Duhu, iako Biblija kaže nešto drugo, i nijedan od naših pionira, niti EGW, to nikada nije radio! Zatim, sve se češće i na sve više mesta u nekim adventističkim crkvama ili teološkim fakultetima (iako je to za sada ne tako sveprisutna pojava) vrše opasne meditacione molitve nazvane molitva Svetog Duha, (što dolazi od druge strane), gde navodno čujemo glas Svetoga Duha tako što na završetku molitve po par minuta izbacimo misli i čekamo Njegov odgovor, iako je EGW jasno definisala da onog trenutka kada ispraznimo misli, Sotona dobija direktan pristup našem umu. Iz tog razloga je važno to pitanje jako precizno definisati, da ne bi bili izloženi takvim i mnogim drugim prevarama poslednjih dana. Naravno da je Sveti Duh Onaj koji nam govori preko savesti, ali se ovde radi o falsifikovanom iskrivljenju tog principa.

Isus je Sin od večnosti i pre Svog prvog dolaska: Oni koji veruju u katoličko Trojstvo tvrde da je Isus dobio prirodu Sina radi žrtve, a EGW kaže da je Isus UVEK bio Sin. Oni isto navode da su u hijerarhiji Trojstva Otac, Sin i Sveti Duh potpuno jednaki, ali to nije slučaj, što ćemo uz mnoge citate ubrzo videti. Kada to dokažemo, vernici suprotnog mišljenja nas odmah optužuju da tvrdimo da Isus nije Bog, nego stvoreno Biće, što je potpuno besmisleno i hulno, jer ISUS JESTE BOG, jedinorodni Sin od Oca, a NE stvoreno biće!

Psalam 110,1:

„Reče Gospod Gospodu mojemu: sedi Meni sa desne strane, dok položim neprijatelje Tvoje za podnožje nogama Tvojim.“

Dokaz: Bog Otac sedi na prestolu i poziva Boga Sina koji nije na prestolu, da sedne pored Njega SA desne strane Njegovog prestola. Da je položaj nebeske hijerarhije isti, bili bi prestoli oduvek jedan pored drugog, i Obojica bi od večnosti sedeli na tim prestolima. Zašto Ellen White piše u Velikoj Borbi, da će Isus biti potpuno krunisan tek u Novom Jerusalimu na kraju velike borbe pred vaskrsnutim bezbožnicima i demonima, ako je po nauci o Trojstvu Svaki od Trojice oduvek jednake vlasti i statusa moći? Kasnije ćemo kroz citate EGW jasno videti organizaciju nebeske hijerarhije. Reče Gospod (svega) Gospodu (mojemu) upravo to pokazuje, jer je Otac Gospod SVIMA, a Sin Gospod Moj, tj. Gospod SVIMA u svemiru nakon Oca, koji je Gospod Njemu i svima u svemiru.

EGW je sama napisala, da su oni koji su zapisivali njene knjige ili reči iz njenih predavanja, odnosno, propovedi, pravili mnoge, pa i velike greške, i da priznaje SAMO one spise ili knjige koje je ona posle kontrole LIČNO potpisala! Knjigu Evangelizam nikad nije potpisala, jer je nastala tek 1946. godine! Glavni dokazi o Trojstvu se nalaze upravo u knjizi Evangelizam, koja je nesporno nastala kao (tendenciozna, sa skraćenim tekstovima ili izvučenim iz konteksta, a i dodatih tekstova neadventističkih Autora) kompilacija njenih citata, i to tek 1946. godine, od vatrenog pobornika katoličkog Trojstva, Prof. Leroy E. Froom-a, za koga se čak sumnja i da je ubačeni Jezuita, a Jezuiti su posebno u današnjim danima skriveno prisutni kao vuci u jagnjećoj koži na mnogim poljima naše crkve, od Univerziteta, pa čak i do delova Generalne Konferencije! Pred našim zaspalim očima besni rat dve strane, neshvatljivih razmera, u Božjoj crkvi poslednjih dana! EGW u svojim originalnim knjigama Svetoga Duha nikada nije nazvala (Božansko) Biće ili Osobu, i postoji samo JEDAN stenogram (ne njen rukopis) jedne njene propovedi, koji je objavljen 30 godina nakon njene smrti, bez njenog potpisa potvrde!...Sam Leroy Froom u svojoj knjizi „Movement of Destiny“ S. 422, puno godina nakon pod njim vođenog nastanka knjige Evangelizam navodi „kao sledeći, i neizbežan korak su naše nauke verovanja morale postati „jedinствене“. To je sadržavalo „korekture“ određene standardne literature (p.p. naravno i od EGW), kao uklanjanje onih izjava, koje sadrže i uče „pogrešno“ učenje o Božanstvu (p.p. u vezi Trojstva). Takva gledišta sada stoje u oštroj suprotnosti sa (NOVO)PRIHVACENIM religioznim učenjima u našoj crkvenoj knjizi 27 Verovanja“.

U svojoj knjizi je Froom otvoreno naveo sve neadventističke autore, čije je knjige koristio da „razvije“ (danas od većine prihvaćene katoličke forme) doktrine o Svetom Duhu, za koje je naveo da su „imali daleko veću svetlost“ od našeg naroda! Ovo je u stvari direktno i hulno odbijanje Duha Proroštva i Biblije, uz Njihovo istovremeno izobličavajuće citiranje, isto kao što je ranije činio i Dr. Kellog u Alpha otpadu u suprotnom pravcu, da bi u stvari kroz klasičan metod zle strane pripremio put neprijatelju da onda kao „odbranu“ u suprotnom pravcu odvede Božji narod ka od njega stvarno planiranom drugom ekstremu. Ali Ellen White je napisala da će Omega otpad biti drastično jači i gotovo nepobediv! Ali to samo pokazuje aroganciju neprijatelja, koji je uveo toliki otpad, da više čak ni ne mora da ga sakriva, kao

i nekada otvorene molitve Valu kod Izraela. Kada bi samo pogledali na koliko naših oficijelnih grbova različitih institucija stoje otvoreni znaci i simboli druge strane, a mi prolazimo kao slepi pored njih. Sam novi grb naše crkve je bio uklanjanje simbola trostruke andeoske vesti (tri anđela sa trubama), što je na ekumenskom skupu kod Jovana Pavla II, naš inoficijelni predstavnik GK obećao, kao i odricanje od te vesti, koja se na posebno na zapadu u većini slučajeva više postepeno (po metodi postepenog, i njoj neprimetnog, kuvanja žabe u loncu) ne propoveda. Simbol tog ekumenskog skupa svih crkava kod Pape su bile tri krive linije, koje sada „krase“ naš grb (više dokaza o tome možete da vidite u propovedima od Bill Hughes-a na YouTube)...

Adventisti su u sve većem broju tek posle smrti EGW, a potpuno oko 1950. godine, u okviru navedenih oficijelnih 27 (gde je „slučajno“ i Prof. Froom učestvao u pripremi) nauka prihvatili Trojstvo, na šta su ostale ekumenske crkve odmah objavile da više nismo sekta! A Generalna Konferencija je Trojstvo SLUŽBENO izglasala tek 1980! Zvuči skoro neverovatno, ali je nažalost istina! Uz to dolazi spomenuta potpuno realna sumnja da je Froom bio ubačen faktor druge strane, koje Sotona pred Isusov dolazak kao vukove u jagnjećoj koži masovno ubacuje u Božju crkvu na SVIM nivoima, kako nam je i Isus najavio! Pošto po Bibliji nema druge crkve osim ove, vođe se moraju poštovati, ALI SAMO ONDA, kada su njihovi pravci i izjave u skladu sa Biblijom i EGW, a u suprotnom slučaju smo, po EGW, i kao najmanji, dužni da se svim silama borimo protiv otpada (ali naravno ne protiv same crkve, vernih Propovednika i potrebne organizacije i hierarhije po nebeskim principima), da se Isusov dolazak ne bi odlagao! Pre L. E. Froom-a ta nauka nikada nije bila oficijelno prihvaćena!

Sećam se svog dede Rajka Šušljica, jednog od starih pionirskih propovednika u našim krajevima, obraćenog pre drugog svetskog rata, dugogodišnjeg sekretara Unije, koji mi je često govorio da je nauka o Trojstvu otpadna nauka uvučena u crkvu posle njegovog obraćenja, ali to nisam hteo da slušam, jer je izgledalo neshvatljivo da bi u crkvu poslednjih dana mogla ući tako jaka nauka suprotna istini, i to upravo u okviru osnovnih principa vere te prave crkve, koja ima potpunu istinu, i osnovana je od Boga sa ciljem da upozori svet na Njegov skori dolazak i objavi trostruku andeosku vest. Time nikako ne želim da kažem da ovo više nije prava crkva, jer po Bibliji i Duhu Proroštva ne postoji, niti će do Isusovog dolaska biti druge crkve! Radi se samo o tome, da je sam Duh Prorostva najavio neshvatljivo dubok Omega otpad neposredno pred kraj (jedna od dodatnih karakteristika Omega otpada je po izjavi EGW i muzika sa bubnjevima), poslednjih dana u pravoj crkvi, i da se i najmanji u crkvi mora svim snagama boriti uz Božje vodstvo protiv otpada, da taj otpad ne bi odložio Isusov dolazak, i da bi crkva bila u stanju da objavi trostruku andeosku vest, silom Svetog Duha sa poznim daždom. A među malobrojnim vernicima koji su i razmišljali o ovoj tematici ni ne dolazi pomisao da je Omega otpad već davno potpuno zaokružen! A kada neko počne da se bori za povratak ka istini, odmah se zaslepljeno opisuje kao donosilac tog otpada.

Ali, pogledajmo ponovo jasne citate EGW na tu temu, zajedno sa pogledom na istorijat verovanja naše crkve.

Svedočanstva 5: Stranice u srpskom prevodu Poglavlje: Sila istine str 78:

"I zar bi Gospod slao Svoje sluge da objavljuju tako ozbiljnu i tako strašnu poruku, a da ih ne naoruža SVOJIM Svetim Duhom."

Dokaz: Sveti Duh PROIZILAZI od Boga, a nije SAM Bog.

Poglavlje: Naši sastanci pod šatorima str 80+82:

"Narod dolazi nepripremljen da bi ga Bog tu mogao posetiti SVOJIM Svetim Duhom."

Dokaz: Bog nas posećuje Svojim Svetim Duhom, a tu ne piše da nas Sveti Duh posećuje!

"Danas o Biblijskoj istini lakomisleno raspravljaju mnogi neozbiljni brbljivci, u čijoj duši uopšte nema Duha Božjeg."

Dokaz: Sveti Duh je Duh Božji a ne Bog Duh.

Velika Borba: Poglavlje 29: Poreklo zla, str. 493 engleskog originala:

„Hristos, Reč, Jedinorodni od Boga, bio je jedno sa VEĆITIM Ocem, jedno po prirodi, karakteru i namerama, JEDINO BIĆE U CELOM SVEMIRU koje je moglo ući u sve savete i namere. Bog je preko Hrista delovao prilikom Stvaranja svih nebeskih bića.“

Dokaz: Samo Bog Otac i Bog Jedinorodni Sin, oduvek kao Sin, su JEDINA dva Božanska Bića u svemiru, jer samo Isus može da uđe u namere i savete sa Ocem! Ovde se ne spominje treće Biće, nego samo DVA. U najnovijim Velikim Borbama se za razliku od ranije (npr. kao što je u istinitom prevodu Mirka Golubića iz pedesetih) uz taj citat stavlja zvezdica sa komentarom da se Sveti Duh tu naravno podrazumeva, pošto adventistička crkva veruje u Trojstvo, IAKO tu jasno piše: SAMO DVA Bića, jer samo tim citatom pada cela lažna nauka o Trojstvu! Naravno da Sveti Duh nije panteistička besvesna sila prisutna u svakom listu, nego Sila nama neshvatljive prirode sa Ličnošću, koja proizilazi od Oca preko Sina na nama nerazumljiv način, i čini ih prisutnim istovremeno u celom svemiru. Ovde isto vidimo da je Isus bio oduvek Jedinorodni Sin, i da je kao Sin stvorio sve u Svemiru.

Citati Ellen White na tu temu u drugoj literaturi:

Frühe Schriften-GEISTLICHE GABEN BAND I (1858) Rani Spisi-Duhovni Darovi-Sveska I (1858)
Stranice PDF dokumenta

Kapitel/Glava 1: Der Fall Satans/Pad Sotone Strana 130:

"Doch als Gott zu Seinem Sohn sprach: „Lasset Uns Menschen machen, ein Bild, das Uns gleich sei“ (1. Mose 1,26), da wurde Satan eifersüchtig auf Jesus. Er wünschte, in Bezug auf die Erschaffung des Menschen um Rat gefragt zu werden."

"Kada je Bog rekao Svom Sinu: "Potom reče Bog: da načinimo čovjeka po Svojem obličju, kao što smo Mi..." (1. Mojsijeva 1,26), Sotona je postao ljubomorani na Isusa. On je želeo da u kontekstu stvaranja čoveka bude pitan za mišljenje."

Dokaz: Otac je SAMO sa Sinom dogovorio stvaranje. Pobornici Trojstva uvek ovaj stih tumače da je Otac pozvao Sina i Svetog Duha. Duh Proroštva kaže jasno SAMO Isusa!

Pitanje: Gde je tu Sveti Duh kao treće NEZAVISNO tj. POSEBNO Božansko Biće? Da to jeste, kako to da nije bio pozvan na tako važan dogovor, radi kojeg je čak i stvoreni anđeo Sotona bio ljubomorani na Isusa, što isto nije bio pozvan i prisutan? Pošto po Bibliji možemo videti da Sveti Duh Božji govori i obraća se drugima, onda nema logike da Mu se Otac ne bi obratio kao i Sinu u pozivu na stvaranje, kad bi Sveti Duh zaista bio treća, posebna i nezavisna Osoba Trojstva. Ali ovde jasno vidimo da je Otac pozvao SAMO Sina! Kasnije ćemo ovu tematiku razumeti puno dublje.

Strana 130:

"Satan war einst im Himmel ein geehrter Engel, der nächste nach Christus."

"Sotona je nekada bio počastvovan anđeo na Nebu, SLEDEĆI NAKON ISUSA."

Dokaz: Lucifer je bio (samo kao STVORENI anđeo) u hijerarhiji DIREKTNO NAKON Boga Isusa, t.j. na trećem mestu. Zato nije slučajno što on posle pada radi želje da bude jednak sa Bogom i proširio nauku o jednakom Trojstvu, da bi i sam bio viđen da je jednak Bogu! A ako su prema proširenoj lažnoj nauci o Trojstvu Svi u njemu jednaki, onda bi pisalo, da je Lucifer bio u hijerarhiji direktno nakon Boga (Oca, Sina i Svetoga Duha), a ne posle samo Isusa. On je posle samo Isusa, jer je Isus posle Oca, što ćemo u citatima Duha Proroštva i dublje videti.

Strana 131:

"Manche Engel standen Satan in seiner Empörung wohlwollend gegenüber, andere stritten nachdrücklich für die Ehre und Weisheit Gottes, dass Er Seinem Sohn solche Autorität gab. Es war ein Streit unter den Engeln. Satan und die, die mit ihm übereinstimmten, strebten darnach, die Herrschaft Gottes zu reformieren. Sie wünschten, in Seine unerforschliche Weisheit einzudringen und festzustellen, warum Er Jesus so erhaben machte und ihm solch unbegrenzte Macht und Herrschaft verlieh. Sie empörten sich gegen die Autorität des Sohnes. Alle himmlischen Heerscharen wurden aufgefordert, vor dem Vater zu erscheinen, damit jeder Fall entschieden werde."

"Neki anđeli su bili pozitivno naklonjeni Sotoninoj pobuni, drugi su se predano borili za Božju čast i mudrost, kojom je DAO toliki autoritet Svome Sinu. To je bila svađa između anđela. Sotona i njemu naklonjeni su se borili da reformišu Božju vladavinu. Oni su želeli da prodru u Njegovu neshvatljivu i neistraživu mudrost, i pronađu odgovor, zašto je On toliko uzdigao Isusa i dao Mu tako neograničenu moć i vlast. Oni su se dizali protiv autoriteta Sina. Svi nebeski anđeli obe strane su bili pozvani da se pojave pred Ocem, da bi svaki slučaj bio odlučan."

Dokaz: Isus je kao Bog u hijerarhiji direktno posle i ispod Svog Oca. Isus je prema tome već tada bio Sin, a ne tek posle pada u greh, i dolaska na Zemlju da bude žrtvovan.

Pitanje: Ako je u redosledu nebeske hijerarhije prvo Otac, onda Sin, a zatim DIREKTNO nakon Isusa Lucifer (pre pada u greh), gde se tu nalazi pozicija Svetog Duha, ukoliko je On treća potpuno nezavisna Božanska Osoba/Biće? Zašto EGW ništa o tome ne piše?

Strana 135:

"Es gab keinen Ausweg für den Übertreter. Die ganze Familie Adams musste sterben. Dann sah ich Jesus und bemerkte auf Seinem Angesicht einen Ausdruck des Mitgeföhls und der Sorge. Bald sah ich, wie er sich dem strahlenden Licht näherte, das den Vater umgab. Mein begleitender Engel sagte: „Er hat eine geheime Unterredung mit Seinem Vater.“ Während Jesus mit dem Vater redete, schien die Unruhe der Engel auf das Höchste gespannt zu sein. Dreimal wurde Jesus vom herrlichen Licht, das den Vater umgab, umschlossen, und als Er das dritte Mal vom Vater kam, konnte man Seine Gestalt sehen. Sein Angesicht war ruhig, frei von aller Angst und allem Zweifel und strahlte von Wohlwollen und Lieblichkeit, wie es Worte nicht beschreiben können. Dann machte Er der Engelschar bekannt, dass für den verlorenen Menschen ein Ausweg bereitet sei. Er sagte ihnen, dass Er mit Seinem Vater darüber gesprochen und Sein eigenes Leben als Lösegeld angeboten habe, dass Er das Urteil des Todes auf Sich nehmen wolle, damit der Mensch durch Ihn Vergebung erlangen könnte.“

"Za prestupnika zakona nije postojao izlaz. Cela Adamova porodica je morala umreti. Onda sam videla Isusa i primetila na Njegovom licu izraz saosećanja i brige. Uskoro sam videla kako prilazi jakoj svetlosti, koja je obavijala Oca. Moj anđeo pratilac mi je rekao: " On ima jednu tajnu raspravu sa Ocem". Dok je Isus razgovarao sa Ocem, nemir Anđela je izgledao napet do maksimuma. Tri puta je Isus bio okružen tom slavnom svetlošću, koja okružuje Oca. Kad je treći put došao od Oca, mogao se ponovo potpuno videti. Njegovo lice je bilo smireno, bez straha ili sumnje i zračilo je pozitivnim raspoloženjem i ljubavlju, koji se ne mogu opisati rečima. Onda je objavio anđelima, da je za izgubljenog čoveka pripremljen izlaz. On im je rekao, da je govorio sa Svojim Ocem, i ponudio Svoj lični život kao otkup, i da On želi da smrtnu kaznu uzme na Sebe, da bi čovek kroz Njega mogao dobiti oprostaj"

Dokaz: Samo je Isus, KAO SIN, razgovarao sa Ocem, samo U DVOJE, o planu spasenja direktno nakon pada čoveka u greh.

Pitanje: Zašto Sveti Duh KAO TREĆA navodno NEZAVISNA OSOBA Trojstva nije bio samostalno prisutan najvažnijem razgovoru u svemiru, ukoliko je Trojstvo istina?

PIONIRI i njihovi citati koje EGW NIKAD NIJE OPOVRGLA:

EGW je napisala da je sve dosada potpuna istina o Bogu, i da samo treba da se produbljuje, BEZ da se menjaju već definisani principi! Neki kao suprotan navodni dokaz donose citat iz prve sveske svedočanstava gde je ona rekla da se ne govori o ostavljanju svinskog mesa. Ali tu se radi samo o tome da je Bog vodio Svoj narod postepeno od poroka ovoga sveta, koliko su u svakom momentu mogli da nose, tako da je i to pitanje vrlo uskoro rešeno zajedno sa duvanom i ostalim nezdravim principima. Ali, to nema veze sa Božanskim principima koji su ODUVEK bili ISTI, i to EGW na puno mesta naglašava da joj je Bog na tom polju otkrio POTPUNU ISTINU, i da se ona u daljem produbljivanju ne sme menjati!

“Anđeli su, s toga, stvorena bića, neminovno nižeg reda nego njihov Stvoritelj. Hrist je Jedinorodni od Boga.” (J. E. White, Past, Present and Future, p. 52. 1909)

“Samo jedno Biće u univerzumu, pored Oca, nosi ime Božje, a to je Njegov Sin, Isus Hrist.” (J. E. White, The Coming King, p. 33)

-GDE JE TU TREĆE BIĆE SVETI DUH? Samo Isus pored Oca nosi Božje ime! Kao sto smo videli, na tom polju nema progresivnog razvoja!

"Kao fundamentalne greške možemo ubrojati i lažnu subotu i ostale greške koje su Protestanti doneli iz katoličke crkve, kao što je prskanje za krštenje, TROJSTVO, svesnost mrtvih i večni život u patnji. Mnoštvo koje je držalo ove fundamentalne greške, su bez sumnje to činili u neznanju; ali možemo li pretpostaviti da će crkva Hristova nositi sa sobom ove greške dok sudnji dan ne dođe na svet? Mi mislimo ne. Ovo su oni [u periodu poruke datoj pre nego što je

Sin čovečji zauzeo svoje mesto na belom oblaku, Otkrivenje XIV, 14] koji čuvaju zapovesti Božje i veru Isusovu. Ova generacija koja živi tik pred drugi dolazak, neće držati ljudske tradicije, niti će držati fundamentalne greške u vezi sa planom spasenja kroz Isusa Hrista. I kako svetlost bude sijala na ove teme, a mnoštvo ih odbaci, osuda će doći... svečano, strašno i brzo dolazeći!" (J. S. White, Review & Herald, September 12, 1854)

"Otac i Sin su bili zajedno pri stvaranju čoveka, a i u njegovom spasenju. Otac reče (p.p. SAMO) Sinu, "načinimo čoveka po Našemu obličju." Trijumfalna pesma u kojoj učestvuju i iskupljeni odnosi se na "Onome koji sedi na prijestolu i Jagnjetu va vijek vijekova." (J. S. White, The Law and the Gospel, p. 1. 1870)

"Pavle potvrđuje da je Sin Božji u formi Boga, i da je jednak Bogu. -Koji, ako je i bio u obličju Božjemu, nije se otimao da se uspoređi s Bogom.- (Filibljanima 2:6). Razlog zašto se nije otimao jeste jer je jednak Ocu. Neobjašnjivost Trojstva da je Božanstvo tri u jednom i jedan u troje, je dovoljno loše; ali taj ultra Unitarijanizam (p.p. lažna nauka da Isus stvoren) koji Hrista čini inferiornim u odnosu na Oca je gori. Da li je Bog rekao inferiornom, "Načinimo čoveka po našem obličju?" (J. S. White, Review & Herald, November 29, 1877)

-Ovde jasno vidimo da je Isus BOG, što je važno naglasiti, jer mnogi kod odbijanja lažne nauke Trojstva odlaze u drugu krajnost i odbijaju i Isusovo Božanstvo!

"Isus se molio da i Njegovi učenici budu jedno kao što je On jedno sa Ocem. Ova molitva se nije odnosila na jednog učenika sa dvanaest glava, već na dvanaest učenika, koji su jedno za cilj i u trudu i radu za svog Gospodara. Niti su Otac i Sin delovi tri u jednog Boga. Oni su dva posebna Bića, a ipak jedno u dizajnu i dostignućima u spasenju. Iskupljeni, od prvog do poslednjeg koji imaju ideo u velikom spasenju, pripisuju slavu, čast i hvale za svoje spasenje i Bogu i Jagnjetu." (J. S. White, Life incidents, p. 343. 1868)

"Jevanđelje Sina Božjeg je dobra vest o spasenju kroz Hrista. Kada je čovek pao, anđeli su plakali. Nebesa su bila okupana u suzama. Otac i Sin su se savetovali, i Isus se ponudio da se zauzme za palog čoveka. Ponudio se da umre da bi čovek mogao imati život. Otac se složio da da Svog Jedinorodnog Sina, i ta dobra vest da je stvoren način za čovekovo spasenje je odzvanjala na Nebesima i na Zemlji." (J. S. White, The Law and the Gospel, pp. 2, 3. 1870)

"-Ljubazni! Starajući se jednako da vam pišem za opšte vaše spasenije, bi mi potrebno da vam pišem moleći da se borite za pravednu vjeru, koja je jedanput data svetima-(Juda 3,3). Podsticanje na borbu za veru koja je data svetima počiva na nama. I veoma je bitno da znamo za šta i kako da se borimo. U četvrtom stihu nam daje razlog zašto se trebamo boriti za veru, posebnu veru; -jer se uvukoše neki bezbožni ljudi, ili određena vrsta ljudi koji se odriču jedinog Gospoda Boga i našeg Gospoda Isusa Hrista-. Način na koji se SPIRITISTI odriču i poriču jedinog Gospoda Boga i našeg Gospoda Isusa Hrista, jeste korišćenjem NEBIBLIJSKOG TROJSTVA, iako nemaju ni jedan stih iz Biblije koji to podržava, dok mi imamo obilna svedočanstva iz Pisma da je On Sin Večnog Boga." (J. S. White, The Day Star, January 24, 1846)

"Otac je bio veći od Sina u tome što je bio PRVI. Sin je bio jednak u tome što je DOBIO sve od Oca." (J. S. White, Review & Herald, January 4, 1881)

Dokaz: Ovaj citat jasno potvrđuje, da je tada u crkvi bilo jasno da samo Otac postoji oduvek i nosi najvišnju poziciju u svemiru. Isus NIJE BIO PRE OCA, nego OTAC PRE SINA, KOJI je onda JEDINOROĐEN (a NE STVOREN) od OCA PRE POČETKA VEČNOSTI, koja je aspekt ljudski ograničeno shvatljive dimenzije od dana početka postojanja univerzuma i početka računanja vremena u našim shvatanjima.....U donjem citatu stoji još jedna potvrda ove istine.

"Oni koji uče o aboliciji Očevog zakona, govore nam da Božje zapovesti koje se spominju u Novom Zavetu nisu 10 Božjih Zapovesti, već one koje govore o jevanđelju i o pokajanju, veri, krštenju i večeri Gospodnjoj. Ali, i ove, kao i ostale obaveze u jevanđelju, uključene su u veru Isusovu. Jasno je da Božje zapovesti nisu reči Hrista i apostola. Tvrđiti da su Božije zapovesti reči Sina i Njegovih apostola, daleko je od istine, koliko i stari apsurd Trojstva da je Isus lično večni Bog. Kako vera Isusova uključuje svaki zahtev koji jevanđelje postavlja, sledeće je da su Zapovesti Božje nepromenljiv zakon koji je jednak za sve." (J. S. White, Review & Herald, August 5, 1852)

Dokaz: NIŠTA OD OVOGA ELLEN WHITE NIKAD NIJE DEMANTOVALA, nego je čak i pohvalila svog supruga da je shvatio potpuno istinu, osim što mu je govorila da se preforsirao u naporima pri radu za Boga. Ona je napisala da je uvek imala otkrivenje potpune istine, i da se njeno produblјivanje može razvijati samo tako da se već otkrivene tačke istine NE UGROŽAVAJU, NITI MENJAJU. Ovde smo jasno videli, da je samo Otac pre svega, da

je Isus Njegov Jedinorodni Sin Njegove prirode (NE stvoren kao sva ostala bića u svemiru), rođen PRE početka večnosti.

Sada bi ponovo pogledali i istražili neke dodatne citate od Ellen White:

“Od večnosti je postojala kompletna unija između Oca i Sina. Bili su dvoje, a ipak SKORO identični; dvoje u ličnosti, a ipak jedno u Duhu, srcu i karakteru.” (EGW, Instruktor za Mlade, Decembar 16, 1897 par. 5)

Pitanje: Mnogi će se zapitati: kako sada to, Otac i Sin su jedno u Duhu, znači, Sveti Duh bi trebao biti zajednički, a na mnogim mestima u Bibliji čitamo da je Otac poslao Svog (Svetog) Duha, a na drugim mestima u Novom Zavetu, da je Isus (Očevom Silom kao što je činio i sva ostala čuda dok je bio na Zemlji) poslao Svog (Svetog) Duha. Da li onda postoje dva Sveta Duha, što je suprotno Bibliji i EGW, koja je kao što znamo, napisala da je Sveti Duh sam Isus, odvojen od ljudskog tela? Prva logika vodi ka tom neispravnom razmišljanju. U Isaiji 48,16. u najavi Isusovog prvog dolaska piše "...a sada Gospod Gospod (p.p. Otac) posla Me (p.p. Isus Sin) i Duh Njegov (p.p. Očev)." Te reči se upravo ispunjavaju pri krštenju Isusa, zapisano u Mateju 3,16: "I krstivši se, Isus izađe odmah iz vode. I gle, otvoriše Mu se Nebesa i vide Duha Božjega (p.p. od Oca, tj. NE Boga Duha nego Božjega) gde silazi kao golub i dođe do Njega (p.p. Isusa)". U starozavetnom proročanstvu o Mesiji, u Isaiji 42,1 jasno stoji da Otac kaže da je na Isusa metnuo (stavio) Svoj Duh, ili u 44,3 da želi da izlije Svog Duha i Svoj blagoslov!

Odgovor: Izraz Duh Božji jasno kaže da Sveti Duh nije samostalno Božansko Bice, i to se uklapa sa izrazom Isaije. Ali, kako sada to da razumemo, pošto smo u ranijim citatima videli da je Sveti Duh Isusova sveprisutnost, a ovde vidimo da Sveti Duh izlazi od Oca? Sveti Duh IZVORNO teče OD OCA, i kao i SVE DRUGO (npr. Otac stvori svet KROZ Sina) KROZ SINA ka svim stvorenim bićima. Jedan citat EGW nam daje odgovor:

"Kroz ljubljenog Sina se Očev život izliva na sve. A preko Sina se život vraća, u hvali i radosnoj službi, kao plima ljubavi, Velikom Izvoru SVEGA (p.p. Ocu). I tako se kroz Hrista krug dobročinstva zatvara, predstavljajući karakter velikog Darodavca - zakon života." (Čeznja Vekova 3) P.P. : Ali i ovaj malo nejasniji deo ćemo daljnim čitanjem sve dublje razumeti...

Lažni Sveti Duh, Isusova priroda na Zemlji u okviru žrtve i 144000:

Pri boravku na Zemlji, Isus se svesno i dobrovoljno privremeno odrekao Božanske prirode i svemogućće natprirodne sile i Svetoga Duha, ostavivši ih na Nebu kod Oca, ali ne i Božanske svesti i Ličnosti zaodnute ljudskom prirodom, jer je kao Osoba i Ličnost i dalje ostao Bog Sin Spasitelj, ispod maske slabe i nemoćne ljudske prirode, da bi u formi prirode smrtnog i slabog čoveka sa degeneracijom od oko 4000 godina celom Svemiru pokazao da se uz prisnu zajednicu sa Bogom može pobediti SVAKI greh. Razlika je bila samo ta da nije imao konkretne sklonosti ka određenim gresima koji se nasleđuju direktno od roditelja. Pri tome On nije imao ni makar jaku Adamovu fizičku prirodu, koju mnogi navode, da bi utišali savest, i tvrde da je Isus sa tako jakim Adamovom prirodom ili čak navodno prisutnom ličnom Božanskom silom, mogao lako da se odupre grehu, ali da smo mi suviše degenerisani i ne možemo ni sa Božjom podrškom postati već na ovoj Zemlji bezgrešni. Naravno da Mu je Očeva sila stalno stajala na raspolaganju, i da je i na tom polju imao iskušenje da je upotrebi protiv Svojih iskušenja. Isus je morao ostaviti Božansku prirodu kao pre Svog rođenja kod Oca, da bi na krstu mogao POTPUNO da umre, a ne da Božanska priroda u grobu ostane živa, jer to onda ne bi predstavljalo potpunu žrtvu na krstu i plaćenu cenu spasenja! U ranijim citatima EGW smo pročitali da su neki anđeli isto želeli da umru za čoveka, ali im je rečeno da samo Isus kao Bog može dati dovoljnu žrtvu otkupljenja, a nijedno stvoreno biće! Biblija i Duh Proroštva na puno mesta jasno kažu da je Sin Božji UMRO za nas, a ne da je Njegov deo umro za nas! Pošto Božanska priroda ima odliku apsolutne besmrtnosti, Isus ju je morao ostaviti kod Oca, što je već samo po sebi bilo, simbolički izraženo slobodnim jezikom kao prvi deo žrtve, koja je postala potpuna kad je umro na krstu, iako ćemo tek na nebu kroz celu večnost sve dublje razumeti ovo sada neobjašnjivo pitanje, koje sam samo pokušao da ilustrujem, pri trudu objašnjenja koliko je lažna nauka da je Isus u grobu sa Božanskim delom bio živ.

Da su tvrdnje o Isusovoj lakoj pobedi greha ispravne, Isus ne bi morao da provodi noći u molitvi sa Ocem, da mu Otac da snagu da sve to izdrži! Da je Isus u ljudskoj formi napravio i najmanji greh, zauvek bi izgubio kod Oca ostavljenju Božansku prirodu i umro za večnost, a sama vladavina Boga u svemiru bi se raspala, jer bi sve planete prihvatile Sotoninu optužbu da ni sam Bog ne može da drži Svoj zakon i da je time diktator! Kakva je nezamislivo ogromna ljubav Oca i Sina bila ta žrtva, toliko neshvatljivo puna rizika! U celoj večnosti ćemo to sve dublje shvatati, ako uspeemo da čvrsto stanemo i ostanemo na Božjoj strani i budemo spaseni! Da ponovimo, žrtva na krstu ne bi bila žrtva, da

je umro samo jedan "deo" našeg Spasitelja (ljudska priroda)! To je direktno hulno odbacivanje Isusove žrtve! Justinian je davno uveo tu lažnu nauku (Adventisti su ovu nauku oficijelno preuzeli tek oko 1980.godine), da je na krstu umrla samo ljudska priroda, a Božanska ostala živa, i da je Isus Sam Sebe u nedelju vaskrsnuo nakon poziva da ustane! Ali, da je tako, onda žrtva na krstu BEZ potpune smrti ne bi bila prava, niti bi prvi Isusov dolazak bio ikakav rizik. A Isus je svog Oca, po viziji EGW iz Ranih Spisa, morao tri puta da moli za dozvolu da Sebe da na žrtvu za čovečanstvo, što je Otac jako teškog srca, ali punog ljubavi, prihvatio. Takva bezgrešnost data isključivo Božjom silom kroz najdublju zajednicu sa Njim jeste i najavljena karakteristika bukvalnog broja 144000 (samo taj broj matematički zauzima geometrijski oblik opisane grupe koja stoji na staklenom moru pred Bogom, a i toliko puno spasenih posle kraja vremena milosti je neshvatljivo velik, kad je kod potopa i sličnog broja ljudi na Zemlji, bilo spaseno samo osmoro ljudi). Naravno da se ta cifra ne odnosi na broj spasenih, nego samo na one koji će biti živi posle kraja vremena milosti i sedam zala, i kao verni ostatak živi dočekati Isusa i vaskrsenje velikog mnoštva spasenih iz svih dana zemaljske istorije.

Sa druge strane mnogi ne shvataju, da je Isus, iako je radi žrtve potpuno predao Ocu Svoju natprirodnu Božansku prirodu, još uvek ostao po položaju Bog i jednorodni Sin, i počinju da tvrde da Isus nije Bog. Ali da Isus nije dao Sebe na krst kao Bog, Njegova žrtva bi bila besmislena. Da ponovim, iako sa našim degenerisanim umom ovo teško možemo da shvatimo, setimo se citata EGW da su mnogi anđeli molili Isusa da oni umru za ljudsko spasenje, ali im je rečeno da njihova smrt ne bi bila dovoljna za otkup ljudskog roda od greha.

To ćemo možda bolje razumeti kroz jedan jednostavan ljudski primer. Car jednog velikog naroda je poveo svoju vojsku ka pobunjenoj provinciji. Na svoje razočarenje je otkrio da neko neprijatelju stalno odaje sve njegove planove. Bio je prisiljen da objavi da će izdajnik dobiti 100 udaraca bičem, što normalno niko ne može da preživi. Obuzela ga je nezamisliva tuga, kad je jedan sin od njegove voljene dece bio uhvacen. Taj grešnik se iskreno pokajao i molio ga je celim srcem za oprostaj. On mu je i oprostio, ali nije mogao da ukloni zakonsku kaznu, jer bi se inače celo carstvo srušilo. Tada bi generali i narod rekli, da on nije pravedan vladar, jer bi njihove sinove pri krivici sigurno predao kazni. Iako najjači vladar, bio je indirektno vezan svojim zakonom, pošto nije želeo da uspostavi diktaturu. Onda je pred nacijom izjavio da će preuzeti na sebe lično krivicu svog deteta, jer kao tvorac zakona jedini ima pravo da primi kaznu na sebe, i time sačuva pokajanog krivca. Posto je bio najjači čovek tadasnjeg vremena, uspeo je da te udarce bičem poslednjim snagama prezivi, i spasi život tom palom ali pokajanom detetu. To je u celom carstvu pokazalo njegovu ljubav prema podanicima, koje ga je još odanije prihvatilo kao cara, i čak i pobunjena provincija se dobrovoljno vratila tako dobrom caru. Naravno, da se taj sin iskrenom odlukom i pokajanjem nije vratio ocu, i ta očeva žrtva bi bila besmislena. Time samo želim da stavim primer u ljudskoj dimenziji bez namere da to poredim sa Božanskom žrtvom. Poenta svega jeste, da je SAMO Bog mogao da prinese Sebe na žrtvu ili na nju kao Bog Sin bude prinesen od Boga Oca, jer inače cena greha pokajanih ne bi mogla biti pokrivena! Taj primer nam je dat kad je Avram simbolično žrtvovao sina Isaka.

Drage sestre i braćo, nemojte dopustiti da vas neko zavede naukom da Isus nije Bog!

Zato, unošenjem lažnih nauka i uspavlivanja Božjeg naroda, Sotona po EGW uspeva da od 1880. godine odlaže Isusov dolazak, koji je već tada mogao da dođe, naravno posle kraja vremena milosti. Da nije tako, Sotona bi uvek mogao da kaže, da se Isus odupro svakom iskušenju koristeći Božansku prirodu u Sebi, i time pokaže da je stvorenom biću nemoguće odupreti se grehu. U stvari, Isus je u Svojoj bezgraničnoj ljubavi kao Jedinородni Sin rizikovao večni gubitak Svoje Božanske prirode ostavljene kod Oca, da je pao i na najmanje iskušenje! Otac Mu je kao Jedinородnom Sinu tu Božansku prirodu jednaku Sebi posle pobede na krstu ponovo vratio! A nama je pokazao, da uz potpuno oslanjanje na Boga možemo postati potpuno bezgrešni i na ovoj Zemlji, kao Enoh ili 144000 posle kraja vremena milosti. Pošto današnji crkveni oci ne žele da ulože svaki atom snage u pobedu nad grehom, lakše im je da kažu (i zloupotrebe citate EGW) da je Isus bio na Zemlji bezgrešan kroz Svoju Božansku prirodu ispod fasade ljudskog tela, a da mi kao ljudi sa slabim telom ne možemo da pobedimo potpuno naše slabosti i grehe. Naravno NE svojom silom, nego samo Božjom silom. Ako je tako, šta je onda sa Enohom i 144000? Onda oni to prebacuju na simboliku, da bi smirili svoju otupelu savest..... A to je potpuno suprotno Bibliji!

Karizmatički otpad lažnog Svetog Duha i rušenje istine kroz druge komponente otpada:

Jedna zabluda vuče drugu, dok se istina polako ne uništi, što upravo gledamo u strašnom otpadu naše crkve, sa karizmatikom, praćenom svetskom muzikom i pozorišnim predstavama. EGW je nadahnuto svaku vrstu teatra i u crkvi i van nje izričito zabranila i najavila kao znak poslednjeg otpada neposredno pred kraj. Zatim oficijelnim priključivanjem ekumenizmu naše crkve u mnogim zemljama kao npr. u Nemačkoj, sa ugovornom obavezom da ne iznosi više trostruku anđeosku vest, ili misioni radi kod vernika drugih crkava. A na globalnom planu sa sklanjanjem našeg simbola anđela sa tri trube kao simbol faktičkog odricanja od trostruke anđeoske vesti, sa besmislenim argumentom da te tri (u stvari šest) krive linije nastale na ekumenskom sastanku kod Pape Jovana Pavla II označavaju i dalje trostruku

andjeosku vest. Zatim žensko rukopoloženje, iako su i Stari i Novi Zavet jasno definisali oficijelnu poziciju žena u crkvi kao simboličku kaznu radi Evinog pada u greh i povlačenja Adama u tom pravcu za sobom. Otpadne nauke žele da te u Bibliji opisane principe u oba zaveta smeste u tadašnju kulturu! Pa čak i najveća ličnost i autoritet koju je naša crkva ikad imala, prorok Ellen G. White, nikad kao žena nije bila rukopoložena, niti imala ijednu oficijelnu funkciju vlasti ili odluke u crkvi, da bi pokazala da se to nije promenilo, iako je kao najcenjeniji nosilac Duha Proroštva mogla i tada dobiti svaku funkciju. Sotona želi da u poslednje dane i tu pokaže odbacivanje Božje vladavine, pa je i van crkve feministički pokret eksplozivno naglo u poslednjim danima zavladao, kao još jedan od simbola njegove sve veće vladavine poslednjeg vremena. Zatim odbacivanje Duha Proroštva i trostruke andeoske vesti, i sveprisutnog liberalizma i fanatizma u crkvi...

Interesantna misao koju sam slučajno pročitao na poslednjoj stranici traktata "Kuda..?" iz skraćene knjige "Eku-menizam - rešenje ili promašaj" Blagoja Samardžije, glasi:

"U početku je svetski savez crkava tvrdio da se sastoji od crkava koje priznaju Isusa Hrista kao svog Spasitelja, ali pošto je to smetalo nehrišćanima, morao je ovu frazu zameniti Trojstvom (Maskuari)".

Da li nam i tom možda nesvesnom izjavom postaje jasnije zašto je i kod nas došlo do istog procesa, i ko stoji iza njega? Da li kod Boga postoji slučajnost?

Karizmatika, bubnjevi i muzički otpad kod Adventista:

Kuda vodi lažni pogled na Svetoga Duha, i Njegovo sagledavanje samo kroz emocije u duhu karizmatike, najbolje smo mogli da vidimo na omladinskom kongresu otpada u Novom Sadu, gde se puštala čak i muzika direktno deklariranih satanista kao Jay Z i Beyonce kao pratnja teatralnoj predstavi jednog mladog para u nemoralnom fizičkom kontaktu, pred samu propoved inače dobrog propovednika David Asherick-a, a u pauzama se plesalo uz dance muziku kao znak ispunjenja Duha Proroštva o Omega otpadu poslednjih dana. Tu se koristila i karizmatička muzička tehnika Spiritual Formation, gde se pevalo sa njihovim ispruženih ruku na gore. Nije uopšte slučaj što vuci u jagnječim kožama (ili nesvesno zavedeni nadležni) odjednom u celom svetu na korice naših knjiga, pa i na knjige od EGW, stavljaju sliku čoveka (ta slika potiče iz karizmatičkih krugova) sa ispruženim rukama na gore. U toj tehnici se transno hipnotički pevaju pesme od tihog, sve glasnije, dok ne zavlada euforija emocija, kao delovanje zlih duhova na naš um.

To nema nikakve veze sa slavljenjem Boga, nego upravo obrnuto, predstavlja znak poslednjeg otpada, i ono što se radi kod duhovničara i ostalih karizmatika i katolika, za šta je sam Papa izjavio da će voditi do ujedinjenja svih crkava! Zato je disko ples u pauzama sabora, pod argumentacionim „izgovorom“ da mladi ne odu van crkve i saborske manifestacije, bio samo jedna od neminovnih posledica. A pošto u takvom veću bezbožničkom, nezavisno čije ime nosi, potpadamo pod uticaj druge strane, nije slučajno da ni najverniji i najiskreniji vernici i propovednici nisu primetili, niti shvatili, da se u Novom Sadu na kongresu mladih radilo o skupu sa manifestacijama duha druge strane i poslednjeg otpada. EGW je oštro naglasila da ćemo pri svakom odlasku na takvo veće pasti, a ne povući iskrene duše ka Bogu, kao što misle čak i mnogi propovednici i karizmatički muzičari koji dance/pop/beat/rock muziku sa hrišćanskim rečima izvode po crkvama i diskotekama.

Zato uopšte nisam začuđen, što sam nakon toga u razgovoru sa nekada konzervativno ispravnim propovednicima dobio argumente da su bubnjevi samo problem kad se koriste neispravno, a koji su pre toga imali potpuno drugačije poglede.... Pa čak i da je tako, voleo bih da mi neko pokaže gde se u bilo kojoj crkvi u svetu bubnjevi koriste drugačije nego u svetu palog Vavilona. Ali time se u stvari bukvalno ispunjavaju reči Duha Proroštva, da svaki odlazak na područje druge strane, bez da nas je sam Bog poslao sa posebnim zadatkom (kao npr. nekad Iliju u obračunu sa klanjanjem Valu) vodi ka padu, kao kod tada spomenutog propovednika, koji je otišao kod spiritista da im dokaže istinu, i tada sam postao spiritista. Interesantno posmatranje je da su spomenuti propovednici nakon toga prišli i drugim liberalnim stvarima ovog sveta sa neodbijanjem.....Ali najveće lukavstvo neprijatelja je, kada pod plaštom oficijelnog skupa naše crkve organizuje svoju teritoriju, a istovremeno ukloni strah vernika i propovednika da odu tamo, kao i nedavno kod koncerta Heritage Singers....U Americi postoje slučajevi oficijelnih Adventističkih crkava za mlade sa organizovanim skupovima uz ponekad čak i po par hiljada prisutnih, gde se sa ugašenim svetlima, parom, i disko svetlima peva uz ples ritmička „duhovna muzika“.....Najlepše utišavanje savesti je uživati pali Vavilon, a to hulno spajati sa crkvom i navodnim slavljenjem Boga. U stvari to i jeste slavljenje, ali druge strane.

O Spiritual Formation je govorio i verni vođa naše crkve Ted Wilson na generalnoj konferenciji, sa odlučnom opomenom protiv tog otpada, poduprto mnogim citatima Duha Proroštva! U poređenju sa tim, koncert grupe Heritage Singers izgleda kao jedna mirna, skoro zastarela muzika nekadašnjeg "zaostalog" Adventizma. Ali čak i grupa Heritage

Singers bez potrebe prikrivanja peva opasno sinkopalnu svetsku pop-beat muziku uz bubnjeve i električne gitare sa biblijskim rečima. Brian Neumann, kao bivši satanistički rok muzičar, a danas obraćen i veran propovednik, to dobro objašnjava i precizno argumentuje kao direktno delovanje druge strane na naše umove. Opasno sinkopalno pevanje je hipnotičko delovanje kroz identični princip Vodoo muzike, čiju je srodnost sa današnjom mirnom sinkopalnom muzikom zapadnog sveta potvrdio i sam David Bowie. Heritage Singers izvode u međuvremenu i potpunu beat zabavnu muziku sa bubnjevima i električnim rock gitarama koja nezavisno od reči, slavi drugu stranu, i vodi nas od Boga, a bila je u stvari ta, koja je ranije u blažoj formi od današnje pripremila teren za sledeći stepen otpada poslednjih dana, nastavljen uz Sandi Patti, pa sve do otvorene "adventisticke" HipHop dance muzike (to ide tak daleko da imamo čak i recitovanje Biblije kao Rap/HipHop) u nekim krugovima, i spomenutim plesnim "bogoslужenjima" hiljada omladinaca u "adventističkim" prostorijama "subotnog bogoslужenja", naravno, indirektno posvećenog obožavanju Sotone. Hvala Bogu da ovo ipak nigde nije opšta pojava, i nadam se da su se takve ekstremne stvari u Americi desile da nam budu upozorenje...

Samo kroz to možemo da vidimo koliko je pitanje Svetog Duha važno za današnje dane, jer je lažna formulacija uvučena u crkvu u najjačem stadijumu 1946. godine podržana kasnije prvo neupadljivom pripremom karizmatike uz npr. opisane Heritage Singers. I deklarirani satanisti Beatles (na jednom od albuma im stoji sotonski znak) ili Elvis Presley sa njegovim "duhovnim albumom" izgledaju prema današnjoj "adventističkoj duhovnoj" muzici izuzetno blago, a tada su od ogromnog broja ljudi u svetu bili osuđeni kao vesnici Sotone koji unose pokvarenost među mlade. Tako je pripremljen teren ovog poslednjeg otpada i povezivanje sa svetskom religijom Katoličke Crkve, gde je sam Papa, kao što sam već spomenuo, izjavio da je karizmatika to što će spojiti sve "hrišćanske" crkve! Zato nije čudo da se na skupovima kod Pape svira u međuvremenu Rock&Roll. Kada čujemo ispravne pesme jedne prave adventističke grupe kao Fountain View Academy (npr. na YouTube) prepoznaćemo neshvatljivo ogromnu razliku. Naravno da izbacivanje bubnjeva i drugih svetskih aspekata ne znači da muziku na slavu Bogu treba da pevamo polumrtvo bez sreće i radosti nego obrnuto. Ali onda karizmatički nastrojene osobe to zloupotrebljavaju kao argument da preuzmemo „veselu“ muziku ovog sveta, ili nas napadaju da pevamo mrtvu sivu muziku, iako su i Jevreji pevali živo i radosno.

Mnogi uzimaju argumente iz Biblije da su kod Božjeg naroda Starog Zaveta korišćeni bubnjevi i cimbale. Moramo znati da su originalne cimbale instrumenti okruglog oblika za davanje takta, slično kao u klasičnoj muzici (gde se čak i klasični bubnjevi koriste sa pojedinim blagim udarcima sa velikim taktnim razmacima), a ne kao jaki bubnjevi moderne „duhovne“ muzike, jer onda ne bi bila dodatna potreba za bubnjevima pagansko hipnotičkih rituala, koji su svoj uticaj preneli i na Jevreje, kao i mnoge druge stvari, pa čak i obožavanje paganskih "bogova". Mnogi tvrde da cimbale prave bubnjarski ritam! Bubnjevi se u Bibliji pored Psalama spominju npr. kada je David ka Jerusalimu transportovao kovčeg zaveta kojeg su Filisteji ranije oteli, na kolima sa volovima, sa kakvima su i Filisteji ranije vratili kovčeg zbog prokletstva koje je Bog radi toga pustio na njih. Ipak, Bog Filisteje u njihovom neznanju nije ubio, jer On sudi po znanju i savesti. Po levitskom zakonu kovčeg zaveta se nije smeo voziti kolima, nego su ga samo Leviti smeli nositi rukama. Ovde su oba principa, uprkos postojećim i poznatim svetim zakonima za koje su Izraelci uz iskreno traženje istine morali znati, bila bezgranično prekršena, a vrhunac je došao kada je Uza, nezavisno od dobre namere, dodirnuo kovčeg zaveta da ne padne i na licu mesta poginuo. To onda mnogi, ne shvatajući dubinu tematike, čak uzimaju kao razlog za sumnju da je Bog navodni diktator. Mnogi izgubljeni karizmatici pod Sotoninom vlašću iskreno veruju da služe Bogu, a biće uprkos tome izgubljeni za večnost ako se ne vrate Bogu i Njegovim principima! Mnogi se čude tolikoj strogosti Boga, a ne shvataju koliko je hulno protekao taj celi transport kovčega zaveta na kolima. Njega su pri tome pratili BUBNJEVI, cimbale i ostali instrumenti.

David se posle istinski i duboko pokajao radi tako ogromnog greha kroz način transporta kovčega zaveta bez poštovanja Božje jasne naredbe, i tokom naknadnog ispravnog levitskog transporta kovčega zaveta, bubnjeva više nije bilo! David je u Jerusalimu (2. knjiga Samuilova 6, 14) skakao od sreće, a ne plesao uz bubnjeve, kako se danas tumači! U svim knjigama biblijske istorije, kao npr. Proroci i Carevi ili Knjiga Dnevnika itd., nikada u ukviru opisa levitskih instrumenata nakon toga nisu spomenuti bubnjevi! Neki karizmatički nastrojani vernici, pa čak i propovednici, navode neke Psalme kao dokaz korišćenja bubnjeva, ili upotrebu cimbalu označavaju sličnom bubnjevima, iako su oni bili svečano upotrebljavani samo da određuju takt, slično kao i kod korektno klasične muzike. Da su cimbale u starozavetnom vremenu kod Jevreja imale funkciju bubnjeva, bubnjevi sigurno ne bi imali potrebu postojanja! Ali u Bibliji su jednako opisani i gresi i verna služba Bogu! Kad im se biblijski dokaže da je David skrhan grehom shvatio da mora da ostavi i bubnjeve, oni navode Psalme koji opisuju bubnjeve! Ali po hronologiji drugih knjiga se jasno navodi da je David u pokajanju ostavio bubnjeve! Oni onda navode da su Psalmi o bubnjevima hronološki posle toga. Da li je možda u Psalmima napisana hronologija? Psalmi su čak i mešavina različitih psalmista, kao sinova Korejevih, Davida itd. Jedina hronologija u Bibliji su navedene knjige istorije, kao npr. knjiga Samuilova, knjiga Dnevnika, knjiga o Carevima, gde se jasno pokazuje da su Jevreji pri pokajanju ostavili bubnjeve, i jasno se nabrajaju instrumenti koji su posle toga korišćeni od Levita i muzičara, bez pomena bubnjeva!

Da li nam Bog daje za pravo da Psalme sa iskrenom hvalom Boga hronologišemo kako je naša volja, da bi opravdali svoje grešne želje i težnju za karizmatikom, iako Biblija na drugim mestima to jasno postavlja hronološki na mesto, sa iskrenim opisom svih slabosti, nerazumevanja i greha, gde ipak vidimo i da su ti ljudi uz svoje neznanje slavili Boga? Pa i Jakov je sa dve žene iskreno i prihvaćeno slavio Boga, iako nas je Bog već u Novom Zavetu doveo do dublje istine da smemo imati samo jednu ženu. Ako ne gledamo tako, onda bi i danas trebali da živimo u mnogoženstvu i ostalim gresima tih ljudi koji su imali toliko pomućene umove, da ih je Bog vodio korak po korak sve do naše poslednje generacije. Čak su prvi Adventisti jeli svinjetinu i pušili, bez da ih je Bog odmah opomenuo. Zato nije slučajnost da će 144000 biti iz te poslednje generacije, sa potpunom istinom i zajednicom sa Bogom, da ih Sotona ni u čemu ne bi posle kraja vremena milosti mogao prevariti! U Bibliji nam Bog pokazuje da svakome sudi samo po tome koliko je ta osoba tada mogla da shvati i pri potpunoj poslušnosti glasa savesti potpuno primeni u životu, i da je od takvih ljudi prihvatao hvalu i slavu na njihovom nivou shvatanja i polako ih vodio ka dubljoj istini.

Da li današnju jevrejsku muziku treba da uzimamo kao proveru i dokaz ispravnosti bubnjeva? Pa i kod njih je otpad poslednjih dana jednak, pa i puno veći zbog odbacivanja Hrista, nego u drugim crkvama, i njihova muzika se kroz istoriju drastično menjala! Od njih smo preuzeli u svom nezasitom i pokvarenom apetitu čak i biblijski zabranjeno najnezdravije nečisto gušćje meso, koje je izuzetno bliska podvrsta zabranjenog labuda, kao pas i vuk, i koje je čak štetnije i masnije od svinjskog mesa. Nezavisno od toga Bog od nas zahteva da u poslednjim danima ostavimo SVE životinjske proizvode i so svedemo na neshvatljivi minimum! U kojim to danima mi živimo? Nama je naš apetit važniji od Boga, i zato su naši umovi i sitni krvni sudovi u mozgu toliko začepljeni, da više ne možemo da shvatimo dubinu istine. Zato je Isus i rekao da se sotonski rod izgoni samo postom i molitvom. Zašto i postom? Da bi nam se um očistio, i da bi bili u stanju da produbimo zajednicu sa Bogom uz čist um praćen molitvom!

Na Google-u se nalazi knjiga o ishrani po principima EGW u modernoj naučnoj formi, uz podršku lečenja mnogih bolesti, pod imenom "Apsolutno Zdravlje". Možete da je u pdf formatu skinete besplatno. Ova knjiga je istovremeno i misionarska, jer sadrži i potpunu trostruku anđeosku vest sa argumentovanim odgovorima na svako pitanje. EGW je napisala da je zdravstvena poruka deo trostruke anđeoske vesti i da joj otvara vrata! A mi, iako imamo zdravstvenu literaturu, mnogi delovi se ne slažu sa principima Duha Proroštva, i puni su pogrešnih nauka, i u njima ne postoji ni jedna misionarska poruka! Istovremeno, spiritisti New Age-a kombinuju te dve stvari u neshvatljivim razmerama, tako da i mnoge sotonske stvari, kao npr: Sungasing, Akupunktura, Meditacija, Homeopatija, Iris dijagnostika, magnetna terapija itd, prodiru bez otpora u Božju crkvu!

Inače je i navodna Davidova zvezda spiritističko magijskog značenja. Potiče od Solomuna kada je otpao od Boga i privremeno direktno služio Sotoni, pre nego što se ponovo vratio Bogu. Tada je napisao i Kabalu, spiritističku knjigu, koja iako na prvi pogled skriveno (po Prof. Walter Veith-u, posle dubljeg istraživanja), nesporno direktno slavi Sotonu, a koju danas koristi čak oko 98 procenata Rabina, ili pokvareni ljudi kao pevačica Madonna ili Iluminat Rotschild, jer je takav liberalan način religije jako prijatan neobraćenom srcu. Tako je i kod "hrišćansko" liberalnih religija koje su u apsolutnoj većini, jer čovek može da bez kočnica ili opomena živi slobodno u grehu, a zamišlja da će biti spasen.... A to je upravo ono što je u međuvremenu zahvatilo i većinu palog Adventizma, pa zato Isusove reči u Luci 18,8 „Ali kad Sin Čovečji dodje, hoće li naći veru na Zemlji?“ predstavljaju to stanje. Čak i u Božjoj oficijelnoj laodikejskoj crkvi će po Otkrivenju 3,16 „Tako budući mlak, i nisi ni hladan ni vruć, ispljuvaću te iz usta Svojih“ samo beznačajan broj biti spasen, jer se većina teši slatkim rečima mnogih liberalno palih propovednika i vernika sa njihovim otpadnim primerom, koji im daju umirenje da je i njihov život u redu, i da Bog neće biti tako strog, iako su i Biblija i Duh Proroštva na tom polju potpuno jasni!

Draga braćo i sestre, nemojte se dati prevariti sada u poslednjim danima, bez obzira sa koliko visoke instance prave poslednje Božje crkve dolazi smirujuća preporuka infiltriranih vukova u jagnjećoj koži, sa lažnim naukama i načinu života! Čak i magijski simbol navodnog Trojstva (tri prepletene kruga) na naslovnoj strani najnovije oficijelne adventističke knjige o Trojstvu (u stvari istovremeno i oficijelnoj vatikanskoj knjizi o Trojstvu koja je bez promene DIREKTNO PREUZETA) jezuitsko-masonski infiltrirane Generalne Konferencije, kao i mnogih naših institucija, je u međuvremenu identičan onome kod Vatikana! A na propovedima se u okviru „odbrane od otpada“, i odbijanja katoličke interpretacije Trojstva upravo koriste projekcije slika sa vatikanskim simbolom tri spojena kruga, koji inace isto potiče sa spiritističkog područja! Ali Isus i Duh Proroštva kažu da ćemo ih po rodovima poznati. Upozoreni smo da se i kao najmanji, svim silama moramo boriti protiv lažnih nauka i vukova u jagnjećoj koži, jer ta borba ne predstavlja napad na Božju crkvu i njene institucije, nego njenu odbranu, i sprečavanje odlaganja Isusovog dolaska! Po proroku Isaiji krv će se tražiti iz ruke svakog ko nije uputio reč opomene! Nije napisano da to treba da rade samo vođe, nego je EGW napisala da to treba da rade i najmanji od najmanjih! Ali, i Bog ne ostavlja Svoju crkvu da ode od Njega, i u takvom osinjem gnezdu gotovo potpuno preuzete Generalne Konferencije, podigao je Svog slugu Ted-a Wilson-a koji

se posvetio borbi za istinu! Ipak su npr. uspjeli da osakate njegov projekat širenja puno miliona primeraka knjige Velika Borba po svetu, pošto su englesku verziju drastično skratili, izbacili glavne argumente protiv Papstva i ostale važne elemente. Ali, zašto to treba da nas čudi, kad smo neshvatljivo duboko u ratu dobre i zle strane u okviru prave i posebno napadnute Božje crkve? To treba da nas ohrabri da stojimo pred vratima večnosti, i da nam motivaciju da ostavimo i poslednje grehe!

-NAPUŠTANJE GREHA:

Kada shvatimo da je Isus svesno ostavio Svoju Božansku prirodu sa Svetim Duhom kod Oca, onda nam i ovi nejasni citati o Svetom Duhu postaju jasni, kao i zabluda palih Adventista na svim nivoima, koji ODBACUJU činjenicu da ćemo pre kraja vremena milosti MORATI ostaviti SVAKI i najmanji greh. Već i tu možemo da vidimo zašto Sotona tako lukavo ubacuje lažne nauke u poslednju Božju crkvu Laodikeju.

Duh Sveti je po spisima EGW treća božanska ličnost, ali ne neko treće Biće ili Osoba (taj izraz je kao što znamo, ubačen na jednom mestu u Čežnju Vekova i svugde u lažnu knjigu EGW Evangelizam) koje je jednako Ocu i Sinu. On naravno ima božanske atribute i ličnost, i nije neka panteistička besvesna sila, nego sveznajući Duh Hristov na Zemlji, Očevog porekla, i ko Njemu laže, laže time samom Bogu! Ali naravno da ovo ne možemo našim slabim umovima da shvatimo, i zato nam Duh Proroštva i kaže, da ne možemo da shvatimo prirodu Svetog Duha! Bog nam je otkrio samo toliko, da shvatimo da postoje samo DVE Božanske osobe, Otac i Sin, bez potrebe da razumemo kako ih Sveti Duh spaja.

-HULA NA SVETOG DUHA:

Zašto je samo hula na Svetoga Duha neoprostiv greh? Ako bi to uzeli kao dokaz da je On Božanstvo, ispalo bi da je On iznad Oca i Sina! Time sami poklonici Trojstva i jednakosti bez hijerarhije, skaču protiv svojih argumenata, jer sami izdižu Svetog Duha iznad Oca i Sina, koji su time u stvari odbačeni kao Božanstvo, a videli smo ko želi da bude treće i jedino božanstvo i da se digne iznad Oca i Sina! Kod ovog pitanja se radi o tome, da mnogi ljudi ni tada pa ni sada nisu bili u stanju da u Isusu prepoznaju Boga, zaslepljeni ljudima koji su ih lažnim naukama odvodili od Njega. Isto tako su mnogi prevareni da ne poveruju u Oca, a mnogi nisu ni čuli za Oca i Sina. Zato se Bog bez Sotoninih i ljudskih prepreka obraća direktno svakom čoveku preko glasa Svog Svetog Duha, koji našem srcu govori istinu i vodi nas direktno ka Bogu. Glas Svetog Duha nam preko savesti ukazuje na naše grehe i poziva nas na pokajanje i promenu života. Ukoliko taj glas svesno i stalno odbijamo, on postaje sve tiši, i naša savest sve slabija, sve dok kroz naše odbacivanje ne bude potpuno ugašen. To je hula na Svetog Duha, jer smo direktno odbacili Božji poziv, za šta nemamo izgovora, jer nam je On direktno govorio preko savesti. Istovremeno je tim odbijanjem naš um postao tako otupljen, da je spasenje bukvalno postalo nemoguće.

Citati Duha Prorostva na tu temu:

„Sprečen ljudskom prirodom, Hrist nije mogao biti sveprisutan lično; zato je bilo u njihovu korist da ih ostavi, ode Ocu i pošalje Sveti Duh da bude Njegov naslednik na Zemlji. Sveti Duh je On sam razdvojen od ljudske ličnosti i nezavisan od nje. On će predstavljati samog Sebe kao prisutnog svuda Svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutan.“ (EGW, Objavljeni Rukopisi Sveska 14, str. 23 1895)

"Nego vam Ja istinu govorim: bolje je za vas da Ja idem: jer ako Ja ne idem, Utešitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću Ga k vama" (Jovan 16,7)

„Duh je onaj koji oživljava, telo ništa ne doprinosi; ove reči koje vam govorim, one su Duh i život.“ – "Hrist se ovde ne odnosi na svoju doktrinu, već na svoju ličnost, na Božanstvo Njegovog karaktera" (EGW, Review and Herald, April 5, 1906 par. 12)

-Šta EGW piše o budućnosti sa Bogom, i ko je Bog?

„Nad ovom scenom, jutarnje zvezde će pevati zajedno, i sinovi Božji će klicati od radosti, dok će se Bog i Hrist ujediniti u objavljivanju: Više neće biti greha, niti će više biti smrti.“ (EGW, 8. Sveska Svedočanstava 42.1)

“Samo Bog i Hrist znaju koliko su koštale duše ljudi.” (EGW, Znaci Vremena, Januar 13, 1909 par. 8)

Pitanje: Gde se ovde spominje treća Osoba Sveti Duh? Da li navodna treća osoba Božanstva ne zna ništa? Ona ne postoji nezavisno!

“U vašim rukama će biti zlatne harfe, i dodirujući njihove žice, udružićete se sa svim spasenima u pesmi koja će ispuniti nebesa u slavu Boga i Njegovog Sina.” (EGW-Australoazijski izveštaj Unijske Konferencije, 15. Januar, 1903 par. 14)

“I dok godine budu prolazile u večnosti, imaćemo slavnije i bogatije poznanje otkrivenja Boga i Hrista.” (EGW, Velika Borba, str. 678)

“Ništa se neće pominjati od onoga što je bilo; a u svakoj pesmi otpevano će biti spasenje našem Bogu i Jagnjetu, (EGW, Duh Proroštva Sveska 4, str. 480)

“Svi spaseni sveti će videti kao nikada pre ljubav Oca i Sina, i pesmama će slaviti iz njihovih besmrtnih usta. On nas je voleo, On je dao svoj život za nas. Sa slavnim telima, povećanim kapacitetima, sa čistim srcima, neokaljanim ustima pevaćemo o ljubavi koja iskupljuje.” (EGW, Da ga Mogu Poznati, str. 371)

“Nebo i zemlja će se ujediniti u slavljenju, od “subote do subote” (Isaija 66:23), nacije spasenih će se klanjati u radosnom obožavanju Boga i Jagnjeta.” (Isaija 66:23)

Pitanje: Ako je Sveti Duh stvarno nezavisna treća Osoba Božanstva, zašto se u celoj večnosti ne slavi, nego samo Otac i Sin?

“Godine će prolaziti u radosti. Zvezde jutarnje će pevati zajedno i sinovi Božji će pevati od sreće, dok će Bog i Hrist zajedno objavljivati: “Neće više biti greha, niti će biti smrti.” (EGW, Odgoj Dece, str. 568)

U ime Oca Sina i Svetoga Duha:

Isus je dao učenicima nalog da idu po celome svetu, da nauče sve ljude “krsteći ih u ime Oca i Sina i (p.p. Njegovog) Svetoga Duha.” (Matej 28.19)

Sam pojam u ime nekoga ili nečega uopšte ne definiše prirodu navedene osobe ili pojma, i time izjava u ime Oca, Sina i Svetoga Duha uopšte ne definiše prirodu Svetog Duha i ne može da služi kao argument ni jednom ni drugom gledištu. Apostoli su razumeli šta je Isus time mislio, kao što smo i gore videli da sve proizilazi od Oca, i predaje se ljudima preko Sina, i zato su krštavali samo u ime Isusa, da bi On opet to predao Ocu, uz blagoslov sile Njegovog Svetog Duha.

„A kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa.“ Dela 19:5 kao i u poslanici Rimljanima 6,3.

To naravno ne znači da određeni pojedinci mogu da idu okolo i krštavaju u ime Isusa, jer je to samo pravo posvećenih Propovednika, i predstavlja isto napad na autoritet Božje poslednje prave, ali nažalost, najavljeno laodikejske crkve, koja je ipak oficijelna crkva sve do kraja! Ali Sotona uvek pokreće takve ljude, kao i osobe u našim krajevima, da bi reformu i povratak istini predstavili kao otpad, posebno na polju borbe protiv lažne nauke o Trojstvu. Tako dolaze toliko otpadne konstelacije, kad npr. i cele lokalne crkve traže isključenje radi te lažne nauke, iako je ovo poslednja prava crkva u kojoj se moramo boriti za istinu, a ne napuštati je, ili fanatički voditi borbu u tom pravcu, sa napadima na braću koja to još nisu shvatila. Bog nas šalje da proučavamo i razgovaramo puni saosećanja, razumevanja i ljubavi, umesto prepucavanja po Facebooku, koja po mom viđenju posebno kod zastupnika "istine" sadrže elemente mržnje, koja sigurno ne potiče od Boga! Iz tog razloga nisam prisutan na tim diskusijama koje vode samo produblivanju mržnje, a nikako prihvatanju istine.

Svedočanstva Duha Proroštva sveska V:

Str. 110: „...pod kontrolu Hristovu. Njegov Duh je sila koja menja i obnavlja...“

Str. 114: "Duh Hristov otkriva se u svima koji su rođeni od Boga. Među onima koji su pod kontrolom Njegovog Duha ne može doći do razdora i sukoba. “

Posle smrti Ellen White, 1919. godine je održana tajna konferencija naše crkve o tom pitanju, pošto je verovanje u klasično katoličko Trojstvo već tada polako i tiho počelo da se uvlači sve više, i trebalo je odlučiti kakav stav zauzeti po tom novom pitanju, ali pošto je sve bilo još tek u povelju, konferencija je održana tajno.....Pogledajmo ovu izjavu Prof. W.W. Prescott-a izgovorenu na toj tajnoj konferenciji:

"Sad o obećanju Duha - Utešitelja - u 17-om stihu (Jovan 14,17-20) kaže da 'će On biti u vama' što je trebalo biti ispunjeno 'tog dana kada ćete znati da sam Ja u vama'. To je pojavljivanje Utešitelja, pojavljivanje ove Hristove ličnosti u Duhu - razdvojene sada od Njegove ljudskosti da boravi bez ljudskosti. Da ovo razjasnimo moramo uzeti u obzir celo Pismo: 'Da Hrist može živeti u vašim srcima', 'Razapeti s Hristom', 'Hrist živi u meni'. Svi ovi biblijski stihovi koji govore o Hristu koji boravi u čoveku su ispunjeni Utešiteljem koji boravi u čoveku.

"Now the promise of the Spirit – the Comforter – in the 17th verse (John 14,17-20) was that 'He shall be in you', which was to be fulfilled in that day when ye shall know that I am in you. That is the advent of the Comforter, the advent of this person of Christ in the Spirit – divested now of his humanity to dwell without humanity. To get this clear we must take all the Scriptures: 'That Christ may dwell in your heart', 'Crucified with Christ', 'Christ living in me'. All these Scriptures that speak of the in-dwelling Christ are fulfilled by the indwelling Comforter." (W.W. Prescott, Secret Conference of 1919)

Iako je on izgleda još za vreme EGW počeo polako da zastupa klasičnu katoličku formu Trojstva (ili da se barem sam sa sobom bori o ispravnom konceptu te teme) da je Sveti Duh treće Božansko Biće, a ne Ličnost, Prof. Prescott je ipak ispravno razumeo izjavu Ellen White, koju danas mnogi odbijaju da razumeju, da je Utešitelj Hristova ličnost, ali razdvojena od Njegove ljudske ličnosti.

U brošuri "The Trinity Chronicles" na engleskom, koja se može skinuti na internet stranici www.revelation1412.org počevši od strane 48 stoje opisi o tome kako je kompilirana Čeznja Vekova i koliko je udela tu imala dugogodišnja literalna pomoćnica EGW Marian Davis. Dokumentovano je originalnim pismima EGW i drugih ljudi iz tog vremena, gde se vidi da je Marian Davis imala slobodu, a i da je reformulisala neke izjave EGW, kao i da je ona bila pod uticajem klasičnih trinitarijanaca, i da je u skladu s tim neke izjave preoblikovala u tom smeru, posebno pošto je tada EGW bila već godinama u Australiji....Ja time neću ulaziti u izjavu iz Čeznje Vekova navedene na početku teksta, i ostavljam svakom da uz molitvu i lično razmatranje tog navedenog teksta i gore navedene brošure, o tome sam razmišlja.... Činjenica je da u svakom slučaju, čak i kod makar teoretski moguće reformulacione dopune te rečenice u pravcu klasičnog Trojstva, praćena ostalim navedenim precizirajućim citatima Duha Proroštva, ne ostavlja nikakvu sumnju da je za nju kao proroka poslednjih dana Sveti Duh bio treća Božanska Ličnost, i to Ličnost samog Hrista odvojenog od tela, i tako prisutnog na svakom mestu, a ne treće nezavisno Božansko Biće, kako tvrde klasični trinitarijanci. Pošto je ovo za nas jako nerazumljivo, ovim možemo da shvatimo zašto je EGW na toliko mesta navela da mi ne možemo da shvatimo prirodu Svetoga Duha. Setimo se na početku spomenute činjenice da je Čeznja Vekova objavljena kao kompilirani spoj njene spomenute dve knjige, gde se ni na jednoj od 600 stranica ne spominje da je Sveti Duh treće Biće ili Osoba, nego samo Ličnost Trojstva. Ali u Čeznji Vekova, koja je objavljena 1898 za vreme njenog desetogodišnjeg odsustva u Australiji, stoji drugačije. Zato nije ni čudno što se ubrzo nakon toga vratila u USA, i odbila da dalje saraduje sa Pacific Press. A za Generalnu Konferenciju u tom sastavu je tada u Ranim Spisima napisala da je više ne priznaje kao telo koje zastupa Boga, i da se boji od još jednog napuštanja novonastalog Vavilona!

Znamo isto i opšte je poznat slučaj kad je EGW pred drugima napisala 'tri Božanske Osobe', i da je to onda pogledala i posle jako kratkog razmišljanja precrtala i stavila umesto toga: 'Ličnosti', jer je očito da nije verovala u klasičnu formu Trojstva da je Sveti Duh treće potpuno samostalno Božansko Biće ili Osoba, i nije želela da se njena izjava protumači u tom smeru!

Draga braćo i sestre, shvatimo da smo u poslednjim danima, da neprijatelj duša preko vukova u jagnjećoj koži želi da uništi Božji narod i njihovo spasenje i odloži dolazak našeg Spasitelja! Zato ne treba da nas ni čudi ogroman napad od samog vrha da donosimo otpad, dok se o ekumenizmu, odbacivanju stvaranja za vreme pravih sedam dana ili Duha Proroštva, i mnogih drugih otpadnih nauka sa odobravanjem čuti. Upregnimo zajednički sve svoje snage u borbi za istinu i spasenje svih, jer je preostalo vreme milosti pred nama jako kratko! Neka nas Bog blagoslovi u tome!

Potpune odgovore na ovu tematiku ćete pronaći na donjim internet adresama, gde stoje puno dublji argumenti.

www.istinaotrojstvu.com
www.padevavilon.com
www.revelation1412.org

DODATAK

U donjem prilogu namenjenog Teolozima i onima koji žele potpunu dubinu teološkog aspekta, kao dodatak stoje argumenti zastupnika istine Aleksandra Petrovića, sa kojima on analizira jednu noviju teološku skriptu o Trojstvu, od jednog iskrenog Autora čiji se traktati na tu temu među našim Teolozima koriste kao jedna od glavnih referenci za dokazivanje pogrešne nauke o Trojstvu. U analizi citata iz tog materijala Aleksandar Petrović traži odgovore Biblije, Duha Proroštva i Istorije da li su citirani tekstovi i gledišta ispravni. Naša skripta i svi njeni delovi koje ste do sada pročitali stoje samo sa ciljem da se istina da je Trojstvo lažna nauka digne iz prašine i mi mogli imati potpunu istinu da ne bi bili zavedeni kako do sada, tako i posle kraja vremena milosti, da bi Isus konačno mogao da dođe! Sotona uvođenjem laži ili napadanjem potpune istine odlaže Hristov dolazak, kao što je po EGW već uradio 1878 sprečavanjem prihvatanja istine spasenja verom. Navođenje bilo kog imena nije sa ciljem napada na tu osobu ili sukoba, nego da bi se mogli osvrnuti na poznate argumente svake citirane osobe, a i njoj kao odgovor uz bratsku ljubav uputilo puno dubokih argumentata istine, jer svi mi zajedno sa iskrenim namerama tražimo potpun povratak istini i odbranu od otpada i napada!

Znači zelim ponovo da naglasim da ovde samo stoji analiza ispravnosti gledišta zastupnika Trojstva sa željom još dubljeg uvida u to koliko su principi istine potpuno jasni, da je nauka o Trojstvu već dugo ubačena od druge strane opasna zabluda koja vodi u karizmatiku i ka Papi, iako mnoge stvari na prvi, drugi, pa možda čak i treći pogled ne izgledaju potpuno jasno, pre kompletnog proučavanja, čiji smo važan deo izneli ovde. To je istovremeno i iskren poziv zastupnicima Trojstva da još jednom uz duboku molitvu i post prouče ovu temu još dublje.

Analiza glavnih delova i spornih detalja originalne skripte Trojstvo:

Citat/Pitanje su tekstovi iz skripte Trojstvo, a Analiza predstavlja argumente istine

Citat/Pitanje 1:

“Postoji jedan Bog: Otac, Sin i Sveti Duh, zajednica tri lica iste večnosti. Bog je besmrtn, svemoćan, sveznajući, iznad svega i svuda prisutan. On je beskonačan i prevazilazi moć ljudskog shvatanja, ali ipak poznat preko otkrivanja o Sebi. On je večno dostojan da Ga sva stvorenja poštuju, obožavaju i da Mu služe.”

Već od samog početka ljudske istorije koja je uslovljena padom u greh, bilo je jasno da su čovekove ideje o Bogu ograničene njegovom ljudskom grešnom prirodom. Jedini način čovekovog poznanja Boga svodi se na ono to nam je Bog otkrio o samom sebi. Osnova Božjeg otkrivenja o sebi zasniva se na jednostavnoj istini monoteizma da postoji samo jedan Bog. Bog je Izraelskom narodu dao tu osnovnu istinu kroz poznati tekst: “Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod.” (5. Mojsijeva 6:4). Osim to nam ovaj tekst otkriva dva najznačajnija imena za Boga, “Gospod” – jevrejski “Jahve”, i “Bog” – jevrejski “Elohim” on sadrži ključnu reč koja definiše temelje monoteističke vere, reč “jedan”. Osnova monoteizma je da ima jedan Bog. Iako reči “Bog” i “jedan” čine temelj biblijskog monoteizma, one još uvek u sebi otkrivaju složenost i množinu u Božanstvu. Sama reč “Bog” na jevrejskom jeziku je “Elohim” to je reč u množini i literalno znači “Bogovi”. Isto tako reč “jedan” na jevrejskom “ehad” u ovom slučaju označava jedinstvo više njih. Isti je slučaj prilikom stvaranja gde je Bog stvorio čoveka po svojoj slici i rekao da će čovek i žena postati “jedno (“ehad”) tijelo.” (1. Mojsijeva 2:24). Tu se ista reč koja se koristi za jednog Boga – “ehad”, upotrebljava da se kaže da su čovek i žena iako odvojene individue, još uvek “jedno”. Drugim rečima, nasuprot politeističkoj ideji o bogovima koji su bili svaki za sebe, često boreći se među sobom, biblijsko Božanstvo iako množina je jo uvek jedno – “ehad”.

Analiza citata 1:

Reč Elohim jeste gramatički množina, ali ima značenje jednine, kao to u našem jeziku kažemo osobi kojoj želimo izraziti poštovanje Vi. Ovo se zove množina veličanstva i ako pitate bilo kog Jevreja, zašto je Elohim množina, dobićete taj odgovor. Kategorički će odbaciti svaki pokušaj da se dokaže da se radi o više ličnosti. Ali ovo nije jedini primer u jevrejskom jeziku. Recimo reč nebo (amajim), na jevrejskom je u množini. Reč voda (majim) je u množini. Osim toga, reč Elohim se koristi u Starom Zavetu na nekoliko mesta i za osobe koje nisu hrićanski ni jevrejski Bog.

„I Gospod reče Mojsiju: Evo, postavio sam te da si bog (Elohim) Faraonu; a Aron brat tvoj biće prorok tvoj.“ Izlazak 7:1

Da li je Mojsije više ličnosti ili jedna? Naravno jedna, ali je postavljen da bude Elohim faraonu. Možda ćete reći da je upotrebljena množina jer on predstavlja Elohima koji je množina. Pogledajmo još jedno mesto gde je Elohim upotrebljen u množini.

„I knezovi filistejski skupiše se da prinesu veliku žrtvu Dagonu bogu (Elohim) svom ...“ Sudije 16:23

Da li je Dagon predstavljao pravog i istinitog Boga? Ne, Dagon je bio jedna ličnost, paganski bog, ali je svejedno za njega upotrebljen izraz Elohim u množini.

Pogledajmo sada lingvističku akrobatiku koja je upotrebljena da se na osnovu sledeće rečenice:

“Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod.” (5. Mojsijeva 6:4).

Na jevrejskom, ova rečenica glasi:

„ə-ma' yis-rā-'ēl; Yah-weh 'ē-lō-hê-nū Yah-weh 'e-hāḏ“

'ē-lō-hê-nū – Bog

Yah-weh – Gospod

'e-hāḏ – jedan

Zapazite da je reč jedan ('e-hāḏ) primenjena na reč Yah-weh koja je gramatički jednina, a ne na 'ē-lō- hê-nū (Elohim) koje je gramatička množina. Zašto onda autor izjavljuje sledeće:

Sama reč “Bog” na jevrejskom jeziku je “Elohim”, to je reč u množini i literalno znači “Bogovi”. Isto tako reč “jedan” na jevrejskom “ehad” u ovom slučaju označava jedinstvo više njih.“

Jevrejska reč jedan (ehad) nikada nigde nema konotaciju jedinstva množine. I sledeći primer koji autor navodi je pogrešno interpretiran na isti način.

„Zato će ostaviti čovek oca svog i mater svoju, i prilepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo.“ Postanak 2:24

Na jevrejskom, kraj ove rečenice glasi:

„wə-hā-yū lə-ḥā-šār 'e-hāḏ.“

wə-hā-yū – oni će postati

lə-ḥā-šār - telo

'e-hāḏ. - jedno.

Reč jedan (ehad) je kao i u prvom primeru primenjena na reč telo, koja je jednina. Zaista, zašto je reč jedan (ehad) u oba primera primenjena na množinu (Elohim i dvoje) i u sebi nosi konotaciju jedinstva množine? Isto tako reč “jedan” na jevrejskom “ehad” u ovom slučaju označava jedinstvo više njih.

Citat/Pitanje 2:

Istina o više Božanskih Ličnosti se proteže kroz celu Bibliju počevši od prve njene stranice kada Bog govoreći o Sebi u množini kaže o stvaranju čoveka: “da načinimo čoveka po Svojemu obličju... I stvori Bog čovjeka po obličju Svojemu, po obličju Božijemu stvori ga; muško i žensko stvori ih.” (1.Mojsijeva 1:26). Samo stvaranje čoveka kao množine muškog i ženskog je upravo ono što je obličje Božje u čoveku. Čovek je obličje Božje zato što je množina muškog i ženskog kao što je i Bog množina. “Zato će ostaviti čovjek oca svojega i mater svoju, i prilijepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno (“ehad”) tijelo.” (1. Mojsijeva 2:24).

Analiza citata 2:

Bog ne govori o sebi, jednom Bogu, u množini, nego Otac govori o sebi i svom Sinu.

“I videla sam da je, kada je Bog rekao svom Sinu, Načinimo čoveka po našem obličju, sotona bio ljubomoran na Isusa.” (EGW, Duhovni Darovi Sveska 1, str. 17, 1858)

Pristalice doktrine o trojedinom Bogu često koriste ovu interpretaciju kao važan argument, ali vidimo da taj argument u realnosti uopšte ne postoji. Ako biste u nekoj knjizi pročitali izjavu „i reče kralj, da načinimo kralja, kao to smo mi“, da li biste pomislili da dvojedini, trojedini, itd, kralj govori o sebi u množini, ili biste zaključili da se jedna ličnost obraća nekome drugom i kaže „kao što smo mi“? Da li je trojedini Bog, kako autor tvrdi, govoreći za Sebe u množini, rekao SVOM SINU nešto? Zar trojedini Bog ima Sina. Zar Sin nije deo/punina trojedinog Boga? Kako se onda sam sebi obraća? Duh Proroštva nam jasno kaže da je Bog Otac (Elohim u množini), a ne trojedini Bog, rekao svom Sinu „Načinimo čoveka po Našem obličju“. I kada smo već tu kod ovih citata, zapitajte se zašto je ovom prilikom kada je, prema autoru, trojedini, Bog rekao sebi „Načinimo čoveka po našem obličju“ Sotona bio ljubomoran SAMO na Isusa?

“I videla sam da je, kada je Bog rekao svom Sinu, Načinimo čoveka po našem obličju, Sotona bio ljubomoran na Isusa.” (EGW, Duhovni Darovi Sveska 1, str. 17,1858)

Zašto nije bio ljubomoran, baš tada, prilikom donošenja odluke da se stvori čovek, na Duha Svetog, ili na Oca, ili na trojedinog Boga? Nego baš na Isusa. Zapravo, citati koje je autor naveo su pravo blago istine o Ocu i Sinu kada ih pažljivo pročitamo. Spomenuo je stvaranje čoveka i žene kao primer obličja Božjeg u čoveku. Zapazite da je Adam bio prvi, a da je žena uzeta i formirana od njegovog tela. Upravo kao to je Isus uzet i rođen od Božjeg tela, kao Njegov Sin. I postade dvoje (čovek i žena), ne troje, jedno telo. Nakon toga je "žena uzeta od Adamovog tela i formirana u drugo telo, i oni ponovo postaju jedno telo, ali kako? Oni ne postaju ponovo fizički jedno telo, nego u bračnoj zajednici postaju jedno po prirodi, karakteru i nameni. Upravo kao i Otac i Sin.

“Hrist, Reč, jednorodni od Boga, je bio jedno sa večnim Ocem—jedno po prirodi, karakteru, nameni —jedino Biće koje je moglo ući na savet sa Bogom i saznati sve Njegove namere.” (EGW, Patrijarsi i Proroci, str. 34, 1890)

Ovde smo dobili odgovor na naše pitanje, zašto je Sotona bio ljubomoran ba na Isusa. Jer je Isus „jedino Biće koje je moglo ući na savet sa Bogom“ Nema trećeg bića. Savet je samo između Boga (jednog) i Njegovog Sina. Zapazite da se sve dešava pre nego to je čovek stvoren, pre pada u greh. Na drugom mestu ona kaže:

„Jedino Biće koje je bilo jedno s Bogom, je živio zakon u ljudskom obličju“ (EGW. Znaci Vremena, 14. Okt., 1897 par. 3)

“Od večnosti je postojala kompletna unija između Oca i Sina. Bili su Dvoje, a ipak skoro identični; Dvoje u Ličnosti, a ipak jedno u Duhu, srcu i karakteru.” (EGW, Instruktor za Mlade, Decembar 16, 1897 par. 5)

“Ličnost Oca i Sina, kao i unija koja postoji između Njih, je predstavljena u sedamnaestom poglavlju Jevandolja po Jovanu, u Hristovoj molitvi za svoje učenike: 'Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove riječi radi; Da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u Meni i Ja u tebi; da i oni u Nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si Me Ti poslao. Jovan 17:20,21. Unija koja postoji između Hrista i Njegovih učenika ne uništava ličnost ni jednih. Oni su jedno u nameri, umu, karakteru, ali ne i u ličnosti. Tako su i Bog i Hrist jedno.” (EGW, Služba Isceljenja, str. 421, 422)

Zapazite da Ellen White kategorički kaže „Tako su i Bog i Hrist jedno.” Kako? „Oni su jedno u nameri, umu, karakteru“ Odakle onda ideje o trojedinstvu jednog Boga? Odakle ideja o trećem BICU koje je, uz Isusa, jedno s Bogom. Iz Biblije i Duha Proroštva zasigurno ne, kao što ćemo dalje i videti. Da li to znači da ne postoje tri Ličnosti Božanstva? Ne. Zaista postoje tri Ličnosti Božanske prirode, ali ne tri Ličnosti JEDNOG BOGA.

Citat/Pitanje 3:

Ta množina je izražena i prilikom čovekovog pada u greh kada je čovek poželeo da postane kao Bog, znajući šta je dobro a šta zlo. Izjavljujući osnove čovekovog greha, Bog se obraća samom Sebi u množini i kaže: “eto, čovek postaje kao jedan od Nas”. (1. Mojsijeva 3:22). Isto tako, Bog očito za Sebe govori u množini kada u slučaju gradnje Vavilonske

kule kaže opet samom sebi: “Hajde da sidemo, i da im pometemo jezik.” (1. Mojsijeva 11:7). U jednom drugom primjeru, Bog se obraća proroku Isaiji u množini i pita “koga ću poslati i ko će nam ići” (Isaija 6:8). Interesantno je da iako se Bog obraća kao množina, prorok na to odgovara obraćajući se Bogu u jedini “evo mene, pošalji mene.”

Analiza citata 3:

Videli smo već da nije očito da se „Bog se obraća samom Sebi u množini“ nego da se Bog (Otac), a ne trojedini Bog, obraća Svom Sinu.

Citat/Pitanje 4:

Stari Zavet i Božanske ličnosti:

Stari Zavet izjavljuje da postoji samo jedan Bog, i da je to Bog koji se otkrio Avramu, Isaku i Jakovu, te kasnije Mojsiju i Izraelskom narodu. Pa ipak, u Starom zavetu, osim to smo videli da se Bog – Elohim predstavlja kao množina, susrećemo i više Božanskih Ličnosti koje potvrđuju tu množinu.

Sveti Duh:

Božji Duh učestvuje u stvaranju: “i Duh Božji dizaše se nad vodom.” (1. Mojsijeva 1:2). Prema rečima Jova, Božji Duh je onaj koji nas stvara i daje nam život kao Svemogućići: “Duh Božji stvorio me je, i dah Svemogućićega dao mi je život.” (Jov 33:4). Istu misao i David izražava u 104. Psalmu: “Pošlješ Duh Svoj, postaju, i ponavljaš lice zemlji.” (Psalam 104:30). David poistovećuje Božju prisutnost sa prisutnoću Svetog Duha: “Nemoj me odvrnuti od lica Svojega, i Svetoga Duha Svojega nemoj uzeti od mene.” (Psalam 51:11), “Kuda bih otišao od Duha Tvojega, i od lica Tvojega kuda bih utekao?” (Psalam 139:7). Duh Sveti je onaj koji urazumljuje čoveka prema rečima Jova: “Ali je Duh u ljudima, i Duh Svemogućićega urazumljuje ih.” (Jov 32:8). Sa druge strane, David se moli Bogu za vodstvo Duha: “Duh tvoj blagi neka me vodi po stazi pravoj.” (Psalam 143:10). Sveti Duh je bio sa Božjim ljudima u Starom zavetu. Faraon se pitao može li neki drugi čovek biti kao Josif koji ima Duha Božjega: “I reče Faraon slugama svojim: možemo li naći čovjeka kakav je ovaj, u kojem bi bio Duh Božji?” (1. Mojsijeva 41:38). Bog je dao Veseleilu Svetoga Duha da bi mogao da radi na izgradnji svetinje: “I napunih ga Duha Svetoga, mudrosti i razuma i znanja i svake vještine.” (2. Mojsijeva 31:3). Prilikom izbora Davida kao zamene za Saula, Duh odlazi od Saula i dolazi na Davida: “i siđe Duh Gospodnji na Davida i osta na njemu od toga dana.... A Duh Gospodnji otide od Saula.” (1. Samuilova 16:13,14). Prema proročanstvima Starog zaveta, budući Mesija će doći sa silom Duha Svetoga: “Evo sluge mojega, kojega podupirem, izabranika mojega, koji je mio Duši Mojoj; metnuću Duh Svoj na njega, sud narodima javljaće.” (Isaija 42:1).

Analiza citata 4:

Šta vidimo u svim ovim predivnim citatima iz Biblije? Vidimo da je uvek bilo reči o Božjem Duhu, Svom Duhu, Tvojem Duhu, Duhu Gospodnjem. Uvek je upotrebljena prisvojna zamenica. I čiji je to Duh, kome pripada? To je Božji Duh, ne Duh trojedinog Boga, nego Duh Boga koji je rekao svom Sinu „hajde da načinimo“. Ako se ovde ne radi o Očevom doslovnom Duhu (koji je zajednički i Njegovom Sinu), nego o trećem biću, potpuno ravnopravnom i jednakom Njima Dvojici, da li to znači da Bog Otac nema Svog doslovnog Duha? Da li to znači da Isus nema Svog doslovnog Duha. Ili Otac ima svog Duha, Isus ima svog Duha, a Sveti Duh, kao treće Biće ima svog Duha?

„Jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svog. Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama.“ Efescima 4:4-6

Mi vidimo da Biblija uči da postoji samo jedan Duh koji treba da nam bude zajednički, i samo jedan Gospod, Sin Božji u čiju smrt se krstismo, i samo JEDAN BOG i Otac svih. Biblija ne uči da su Njih Troje jedan Bog. Uz to, Biblija nas uči da je Bog svuda prisutan „Svojim Duhom“. Koji Bog je svuda prisutan svojim Duhom? Ako je trojedini Bog svuda prisutan Svojom trećom Ličnoću, to onda znači da Otac nije svuda prisutan Svojim Duhom te samim tim Otac nije Bog u potpunosti. Isto važi i za Isusa. Isus je sa pravom prisvojio za sebe ime Jahve, jer mu je to ime dato od Oca.

“Jehova je ime dato Hristu.” (EGW, Znaci Vremena, Maj 3, 1899, par. 2)

Citat/Pitanje 5:

“Anđeo Gospodnji”, Sin Božji, Jahve, Spasitelj, Mesija

Na mnogim mjestima u Starom zavetu susrećemo Božansku Ličnost koja se naziva “Anđeo Gospodnji” za koga je Bog Mojsiju rekao “Čuvaj ga se, i slušaj ga, nemoj da ga rasrdiš, jer vam neće oprostiti grijeha, jer je moje ime u njemu.” (2. Mojsijeva 23:21). Ako to Biće neće oprostiti grehe, onda je to Božanska ličnost jer je samo Bog Onaj koji oprašta ili ne oprašta grehe. U doba sudija, Anđeo Gospodnji tvrdi za sebe da je izveo Izrael iz Egipta i da je On načinio zavet sa Izraelom: “I dođe Anđeo Gospodnji od Galgala u Vokim i reče: izveo sam vas iz Misira i doveo vas u zemlju za koju sam se zakleo ocima vašim; i rekoh: neću pokvariti zavjeta Svojega s vama dovijeka.” (Sudije 2:1)

Prorok Danilo u svojoj viziji nebeskog suda vidi nekog da “kao Sin Čovječji iđaše s oblacima nebeskim” (Danilo 7:13), dok u slučaju njegovih drugova bačenih u užarenu peć, onaj koji ih spašava sigurne smrti je izgledao “kao da je Sin Božji.” (Danilo 3:25).

Gospod - Jahve, govori o budućem stradanju “Pastira” i naziva ga “Čovjeka druga mojega” (Zaharija 13:7). Isus Hristos će kasnije ovo proročanstvo primeniti na sebe (Matej 26:31). Bog Jahve kaže da “Ja sam, Ja sam Gospod, i osim Mene nema Spasitelja” (Isaija 43:11), pa ipak Bog Jahve govori prorocima o Spasitelju koji će doći i izbaviti Izrael. Tako, Jahve preko proroka Osije kaže: “A na dom Judin smilovaću se, i izbaviću ih Gospodom Bogom njihovijem.” (Osija 1:7). Ovde je govornik Jahve koji govori o nekoj drugoj ličnosti i koja će da spasi Izrael i naziva je “Gospodom” – jevrejski “Jahve” i “Bogom” – jevrejski “Elohim”. Drugim rečima, jedan Jahve će izbaviti Izrael drugim Jahveom. Isajino proročanstvo govori da “Glas je nekoga koji viče: pripravite u pustinji put Gospodnji (Jahve)” (Isaija 40:3), upravo ono to je kasnije Jovan Krstitelj radio pripremajući put Gospodu Isus.

Analiza citata 5:

Ovde vidimo istu problematiku, koju smo videli na početku. Ko je Jahve koji sve ovo izgovara o drugom Jahveu u kojem je Njegovo ime? Trojedini Jahve, ili Otac? Otac nije množina ličnosti. Ne govori trojedini Otac o trojedinom Sinu, nego govori jedan Bog, Otac, o svom Sinu, koji je po svom nasleđu od Oca, po imenu koje je nasledio i koje je u Njemu, Bog.

Citat/Pitanje 6:

Konačno, za budućeg Mesiju, Pomazanika, Spasitelja Izraela, iako se kaže da “djevojka će zatrudnjeti i rodiće Sina” (Isaija 7:14), još uvek se kaže da jedno od imena tom Sinu će biti Otac večni. (Isaija 9:6).

Analiza citata 6:

Ovde se sugeriše da pošto je Sin nazvan Ocem večnim, to je na neki način dokaz trojedinstva. Pogledajmo pravi kontekst. Duh Proroštva nam kaže:

„Koliko god pastir može voleti svoje ovce, on još više voli svoje sinove i kćeri. Isus nije samo naš pastir, On je Otac večni. On kaže: „Znam Svoje, i moje Mene znaju. Kao što Mene Otac zna i ja znam Oca.“ (Jovan 10,14.15). Kakva je to izjava – jedinorodni Sin, On koji je u Očevom naručju, On koga je Bog objavio kao „Čoveka druga Mojega“ (Zaharija 13,7). Zajednica između Njega i večnog Boga prikazuje zajednicu između Hrista i Njegove dece na Zemlji! Isus nas voli zato što smo dar Njegovog Oca i nagrada za Njegov rad. On nas voli kao Svoju decu. Čitaoče, On te voli. Samo Nebo ne može podariti ništa veće, ništa bolje. Zato imaj poverenja! “ (EGW Čeznja Vekova str. 209)

Isus nije Otac Večni, znaćći trojedini Bog, nego je Otac Večni svojoj deci koje mu je Bog darovao kao nagradu za Njegov rad, da budemo precizni, spasenima.

Citat/Pitanje 7:

Imajući u vidu sve ove reference u Starom Zavetu o više Božanskih ličnosti, ostaje nam da zaključimo da Stari Zavet daje osnovu Monoteizma ne u negiranju više Božanskih Ličnosti nego u definiciji da su Oni “jedno” – “ehad”. Iako istina o jednom Bogu je izrečena i preko proroka Isaije koji prenosi Jahvine reči: “Ovako govori Gospod Car Izrailjev i Izbavitelj njegov, Gospod nad vojskama: Ja sam prvi i Ja sam posljednji, i osim Mene nema Boga” (Isaija 44:6), još

uvek sam prorok Isaija piše o detetu koje će se roditi i kome će ime biti “Bog silni”. (Isaija 9:6). Monoteizam je dakle prema Starom zavetu izraženo kroz jedinstvo više Božanskih Ličnosti.

Analiza citata 7:

U Starom Zavetu smo videli samo harmoniju i doslednost svedočanstva o Ocu i Njegovom Sinu. Ni traga o trojedinom Bogu. Isus je sa pravom prisvojio za sebe ime Jahve, jer Mu je to ime dato od Oca.

“Jehova je ime dato Hristu.” (EGW, Znaci Vremena, Maj 3, 1899, par. 2)

Sam Otac je rekao „čuvaj Ga se, i slušaj Ga, nemoj da Ga rasrdiš, jer vam neće oprostiti grijeha, jer je Moje ime u Njemu.” (2. Mojsijeva 23:21). (p.p. Ko još nosi ime Jehova pored Oca? Kao što smo videli Isus! A ovde su upravo opisane osobine Svetog Duha, koji i jeste u Njemu)

Prema Jovanovom izveštaju, Isus je od početka bio sa Bogom nazivajući se “Reč”, i On sam “Bog bješe.” (Jovan 1:1). Za tu “Reč”, Isusa Hrista, kaže se da “Sve je kroz nju postalo” (Jovan 1:3), i da je On bio “obličje Boga što se ne vidi, Koji je bio rođen pre svake stvari” (Kološanima 1:15).

Obličje kojeg Boga? Trojedinog Boga, ili obličje jednog Boga, Oca?

Citat/Pitanje 8:

O tom Božjem obličju Hrista govori i Filibljanima poslanica gde se kaže da je pre Svoga dolaska na zemlju Isus “bio u obličju Božijemu” ali je “ponizio Sam Sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove”, te da zbog Svog dobrovoljnog poniženja “na oči nađe se kao čovjek.” (Filibljanima 2:6-8). Mnogi Ga zato u ono vreme kao i kroz istoriju nisu prepoznali kao Boga a i Njegovi učenici su tek nakon pobede nad smrću i vaskrsenja u potpunosti shvatili Njegovo Božanstvo i davali izjave o Njegovom Božanstvu kao što je učenik Toma rekao Hristu: “Gospod moj i Bog moj.” (Jovan 20:28). S obzirom da su Hristos i učenici govorili aramejskim jezikom, koji je vrlo sličan jevrejskom jeziku, ovde Toma koristi za Hrista dva glavna imena za Boga koje smo sreli u “Cuj, Izrailju...” (5. Mojsijeva 6:4), “Gospod” – Jahve, i “Bog” – “Elohim”. Isus Hristos se naziva “Jedinorodni Sin” (Jovan 3:16). Ovde se koristi grčka reč “μονογενής” (“monogenes”) koja u originalu nema konotaciju rođenja nego jedinstvenosti kao što ni Isak koji se naziva “jedinorodni” (Jevrejima 11:17) nije bio niti prvi a niti jedini sin Avrama, nego je bio jedinstven u svojoj ulozi sina po obećanju. Isusova jedinstvenost u tome što iako je Bog, rodio se i utelovio kao čovek, je izražena kroz ovaj izraz “Jedinorodni.”

Analiza citata 8:

Na čemu je zasnovana ova tvrdnja autora: „Ovde se koristi grčka reč “μονογενής” (“monogenes”) koja u originalu nema konotaciju rođenja nego jedinstvenosti“ ? Mi u Bibliji vidimo sledeću upotrebu reči “μονογενής” (“monogenes”):

“Kad se približiše k vratima gradskim, i gle, iznošahu mrtvaca, jedinca sina (monogenes huios) matere njegove, i ona beše udovica i naroda iz grada mnogo idāše s njom.” Luka 7:12

“Jer u njega beše jedinica kći (monogenes thygater) od dvanaest godina, i ona umiraše. A kad idāše Isus, turkaše Ga narod.” Luka 8:42

“I gle, čovek iz naroda povika govoreći: Učitelju! Molim Ti se, pogledaj na sina mog, jer mi je jedinac (monogenes):” Luka 9:38

Van Biblije nalazimo sledeću upotrebu iste reči.

GRČKI KLASICI:

“Takođe, zato što je ona jedino dete (monogenēs), boginja Hekata ne prima ništa manju čast ...” Teogonija, Hesiod

“Treba da bude jedini sin (monogenes), da hrani dom svog oca, jer tako će bogatstvo rasti u kući” Posao i Dani, Hesiod

“Maneros je bio jednorodni (monogenēs) njihovog prvog kralja, koji je umro pre vremena.” Herod 2.79.3

“Megistias je poslao u sigurnost svog jedinorodnog (o monogenes, kao imenica) koji je bio u vojsci” Herod 7.221.1

“Evenor sa svojom ženom Leucipom, i oni su imali potomka, jedinorodnu (monogene) kćer, Kleitu” Kritija 113, Platon

HELENISTIČKI JEVREJSKI SPISI

“Den je imao jedno dete (monogenes pais), Usiju” Antiquiteti 2.181, Josif Flavije

“Jeftina ćerka, bila je jedinorodna (monogenes) i devica.” Antikviteti 2.263, Josif Flavije

Reč monogenes, zapravo uvek ima konotaciju rođenja. Čak i primer Isaka, koji je naveden, govori isto. Isak je bio JEDINI ROĐENI po obećanju. Isak nije bio jedinstven ni po čemu drugome, nego isključivo po ROĐENJU po obećanju.

Za više detalja o ovoj tematici pogledajte <http://www.istinaotrojstvu.com/jedinorodni-sin-monogenes-huios/>

Citat/Pitanje 9:

Isus se takođe naziva “Provorodeni” (Koloanima 1:15). Ovde se koristi grčka reč “πρωτοτοκος” (“prototokos”) koja se u Bibliji koristi za onoga koji je bio prvenac i prema tome nosioc nasleđstva i prvenstvo nad svim drugim naslednicima. Naglasak nije na rođenju jer “prvorodjeni” nije morao uvek biti prvi rođen. Na primer, vidimo da je Isav izgubio svoje “prvorodenje” prodavši ga svome bratu Jakovu i “Tako Isav nije mario za prvenaštvo (“πρωτοτοκια”) svoje. (1. Mojsijeva 25:34). Sa druge strane, David kao predlika Mesije je bio “načinjen prvencem” (Psalam 89:27) iako nam Biblija jasno kaže da David nije bio prvi sin. Pleme Jefrema koje nije bilo od Jakovljevog prvenca, zbog toga to je bilo najistaknutije pleme severnog carstva se naziva “prvenac moj” (Jeremija 31:9). Čak smo i svi mi postali “prvorodeni” i pozvani smo da pristupimo “K saboru i crkvi prvorodnjih (“πρωτοτοκος”) koji su napisani na nebesima.” (Jevrejima 12:23). Naše prvorodenje se ne zasniva na činjeničnom stanju redosleda našeg telesnog rođenja, nego na prvenstvu koje dobijamo kroz to što postajemo deca obećanja. To prvorodstvo koje smo dobili kroz Hristovo posinaštvo moramo čuvati da ga ne izgubimo “kao Isav, koji je za jedno jelo dao prvorodstvo (“πρωτοτοκια”) svoje.” (Jevrejima 12:16). Hristovo prvenstvo nad svima koje se ogledalo kroz simbol “prvorodstva” medju njegovim narodom je izraženo i time što je Isus Hristos isto tako i “Početak i Prvorodeni iz mrtvih” (Kološanima 1:18). Za Isusa kao “Prvorodnoga” je rečeno “da Mu se poklone svi anđeli Božiji.” (Jevrejima 1:16). Isus se takođe naziva “Prvorodeni među mnogom braćom.” (Rimljanima 8:29). Kroz sve ove primere Isusovog “provorođenja” ili “prvorodstva” jednostavno je izraženo Hristovo prvenstvo nad svima. On je Bog, Stvoritelj, koji je iznad svih u svakom smislu. Isus je Bog (Rimljanima 9:5). Isus je Jahve (Jovan 8:58). Isus je Stvoritelj (Jovan 1:3). Isus je Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima (Otkrivenje 17:14). Isus je Mesija (Jovan 4:24,25). Isus je Spasitelj (2. Timotiju 1:10). Isus je Provosveštenik (Jevrejima 8:1,2). Isus je Alfa i Omega (Otkrivenje 22:13). Isus je jedino ime kojim se spašavamo (Dela 4:10-12). Isus je zaista dobio “ime koje je veće od svakoga imena. Da se u ime Isusovo poklone svako koljeno onijeh koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom; I svaki jezik da prizna da je Gospod Isus Hristos na slavu Boga Oca.” (Filibljanima 2:9-11).

Analiza citata 9:

Prvorodenje (prototokos) i jedinorođenje (monogenes) nemaju povezanost jedno sa drugim. Biblija ne uči da je Isus prvorodeni Sin, niti da je jedinorodni iz mrtvih, tako da te dve stvari ne treba mešati. To što prototokos ne implicira rođenje, nema nikakvu validnost za tvrdnju da monogenes ne implicira rođenje. Monogenes u svakom primeru koji imamo u Bibliji i van Biblije, kao to smo videli, UVEK implicira rođenje.

Citat/Pitanje 10:

Božanstvo Svetoga Duha:

Božanska ličnost Svetog Duha se takođe jasno otkriva od samog početka u Novom Zavetu. Iako je Marija tek bila isprošena za Josifa, “nađe se da je ona trudna od Duha svetoga.” (Matej 1:18). Anđeo je potvrdio Josifu ovu istinu rečima: “jer ono to se u njoj začelo od Duha je Svetoga.” (Matej 1:20). Prilikom Hristovog krštenja Isus “vidje Duha Božijega gdje silazi kao golub i dođe na Njega.” (Matej 3:16). U stvarnosti, ceo Hristov “život na zemlji je bio pod pomaganjem i vodstvom Duha Svetoga, od Njegovog rođenja, pa do vaskrsenja. Na primer, ne samo to da je Marija začela

Duhom Svetim, nego Luka kaže za Hrista da “Dijete rastijaše i jačaše u Duhu.” (Luka 2:40). Odmah nakon Hristovog krštenja “Isusa odvede Duh u pustinju.” (Matej 4:1). Apostol Pavle kaže da Isus “Duhom Svetijem Sebe prinese bez krivice Bogu,” (Jevrejima 9:14), kao i da je Hristovo vaskrsenje bilo delo Svetoga Duha: “A ako li živi u vama Duh Onoga koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživljeće i vaša smrtna tjelesa Duhom Svojijem koji živi u vama.” (Rimljanima 8:11).

Analiza citata 10:

Pošto Biblija za Mariju kaže “nađe se da je ona trudna od Duha Svetoga.” i “jer Ono što se u njoj začelo od Duha je Svetoga.”, i ako je po nauči o Trojstvu Duh Sveti treće Biće, ravnopravno i jednako Ocu i Hristu, onda je po tome Sveti Duh kao treće lice Otac Hristu! Ako je Isus kao čovek zaista začet od trećeg lica, kako ćemo onda prvo lice zvati Ocem? Biblija jasno uči ko je Isusov Otac, i da je Božji Duh, a ne treće biće, učinio Mariju majkom.

Citat/Pitanje 11:

Isus sumira celu Svoju službu kao vodstvo i pomazanje Duha: “Duh je Gospodnji na meni; zato Me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla Me da iscijelim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenima da će se otpustiti, i slijepima da će progledati; da otpustim sužnje; I da propovijedam prijatnu godinu Gospodnju.” (Luka 4:18,19).

Analiza citata 11:

Kako je dakle „Treće Lice“ na „Drugom Licu“? Ako prihvatimo Bibliju, upravo onako kako kaže, onda nam je jasno da je Gospodnji Duh, Duh Očev, bio na Isusu, a ne neko treći ko u stvari nije ničiji duh.

Citat/Pitanje 12:

Isus Hristos je obećao da će njegova crkva nakon Njegovog odlaska dobiti “drugog Utešitelja” (Jovan 14:16), koga je isto tako nazvao “Duha istine” (Jovan 14:17). Duh Sveti je Hristov predstavnik i Zamenik na zemlji. U 1. Jovanovoj 2:1 Isus Hristos je nazvan “Utešitelj” (“παρκλητος”). Pa iako je sam Isus Hristos nazvan “Utešitelj”, On je nazvao Svetog Duha “drugi Utešitelj” (grčki “ἄλος παρκλητος”). Reč “drugi” u Jovan 14:16-17 je grčka reč “ἄλος” (“alos”) to znači “Drugi iste vrste”, nasuprot grčke reči “ἕτερος” (“heteros”) koja označava “drugi različite vrste”. Prema tome, Sveti Duh je Utešitelj iste vrste kao Isus Hristos, i radi se o zasebnoj Božanskoj Ličnosti kao što je Hristos zasebna Ličnost od Oca.

Analiza citata 12:

Ko je taj „drugi Utešitelj? Duh Prorotva nam objašnjava:

“Spasitelj je naš Utešitelj. Dokazala sam da je On to. (EGW, Objavljeni Rukopisi Sveska 8, str. 49, 1892)

“Hrist dolazi kao Utešitelj svima koji veruju. On vas poziva da Mu verujete.” (EGW, Objavljeni Rukopisi Sveska 8, str. 57, 1898)

“Hrist nam govori da je Sveti Duh Utešitelj, i Utešitelj je Sveti Duh, “Duh istine, kog će Otac poslati u Moje ime.”....Ovo se odnosi na sveprisutnost Duha Hristovog, koji se naziva Utešiteljem.” (EGW, Objavljeni Rukopisi Vol. 14, str. 179)

Zaista, Duh Sveti je treća Ličnost, ali ne neko treće biće koje je jednako Ocu i Sinu.

„Sprečen ljudskom prirodom, Hrist nije mogao biti sveprisutan Lično; zato je bilo u njihovu korist da ih ostavi, ode Ocu i pošalje Sveti Duh da bude Njegov naslednik na zemlji. Sveti Duh je On sam razdvojen od ljudske ličnosti i nezavisan od nje. On će predstavljati samog Sebe kao prisutnog svuda svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutan.“ (EGW, Objavljeni Rukopisi Sveska 14, str. 23, 1895)

Ko je dakle, po Ellen White, Sveti Duh? Pažljivo pročitajte gornju izjavu još jednom.

Zapazite šta Duh Proroštva kaže, „Sveti Duh je On sam razdvojen od ljudske ličnosti i nezavisan od nje.“ Da li je Sveti Duh imao ljudsku ličnost od koje je mogao biti razdvojen? Ne. Samo Isus je imao ljudsku ličnost, i nakon što je proslavljen, i umolio Boga da pošalje svog Duha, ON SAM (Isus) je DUHOM razdvojen od SVOJE LJUDSKE LIČNOSTI i Sveprisutan. Dok se Isus u Svojoj ljudskoj Ličnosti nalazi u Svetinji na Svetinjama, istovremeno je On sam Svojim Duhom sveprisutan, neopterećen Svojom ljudskom Ličností. Pogledajte još jednu njenu rečenicu i pažljivo je pročitajte.

„Duh je onaj koji oživljava, telo ništa ne doprinosi; ove reči koje vam govorim, one su Duh i život.“ – Hrist se ovde ne odnosi na Svoju doktrinu, već na Svoju ličnost, na Božanstvo Njegovog karaktera.” (EGW, Review and Herald, April 5, 1906 par. 12)

O kome Isus govori u ovom citatu? O Duhu. Šta Ellen White kaže, o kome On govori? „Hrist se ovde ne odnosi na Svoju doktrinu, već na Svoju Ličnost“ Hrist govori o Svojoj LIČNOSTI, o SVOM DUHU. Hristov DUH je treća Ličnost Božanstva, ali i dalje sam Hrist lično, samo u drugoj formi u kojoj je neopterećen Svojom ljudskom Ličnošću i u kojoj može da bude svuda prisutan.

Više o ovome pročitajte u brošuri „Ko je treće lice Božanstva“ na www.istinaotrojstvu.com

Citat/Pitanje 13:

Isto tako, poznavanje grčke gramatike može da nam pomogne u onome kako je Jovan shvatio Svetog Duha kada je pisao Jevandjelje. Zamenica u grčkom jeziku uvek sledi rod imenice kao i u našem jeziku, pa tako “Utešitelj”, grčki “παρκλητος” (“parakletos”), je imenica muškog roda, pa je i zamenica muškog roda. Medjutim, reč “Duh”, grčki “πνευμα” (“pneuma”), je reč srednjeg roda i prema svim gramatičkim pravilima trebala bi da sledi zamenica za srednji rod “ono”. Medjutim u tektovima iz Jovana 14:17, 14:26 i 15:26 u originalu grčkog jezika za reč “pneuma” koja je srednjeg roda, Jovan umesto “ono” koristi “On” za muški rod, jasno naglašavajući da je Sveti Duh Ličnost a ne neka stvar ili samo sila. Dok se Isus nalazi na nebu posredujući za svoj narod, Duh Sveti takođe posreduje za nas: “A tako i Duh pomaže nam u našijem slabostima: jer ne znamo za što ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim. A Onaj što ispituje srca zna što je misao Duha, jer po volji Božijoj moli se (grčka reč “Αντυγχω” koja znači (“posredovati”) za svete.” (Rimljanima 8:26,27). Ova ista reč za “posredovati” se nalazi i u tekstu o Hristovom posredovanju koju nalazimo u Jevrejima 7:25. Apostolska crkva je primila Duha Svetoga na dan Pedesetnice i u Božanskoj sili Duha Svetoga odnela Jevandjelje do svih krajeva zemaljskih. Ovo poslanstvo prvih hrišćana je poslanstvo Duha Svetoga koje je potvrđeno rečima: “Ovi dakle poslani od Duha Svetoga.” (Dela 13:4). Duh Sveti je takođe direktno uključen u proročki dar “Jer nikad proroštvo ne bi od čovječije volje, nego naučeni od Svetoga Duha govoriše sveti Božiji ljudi.” (2. Petrova 1:21). Duh nam govori i upozorava na opasnosti koje će nas susresti jer “Duh razgovijetno govori da će u posljednja vremena otstupiti neki od vjere slušajući lažne duhove i nauke đavolske.” (1. Timotija 4:1). Duh Sveti deli duhovne darove članovima crkve “A ovo sve čini jedan i taj isti Duh razdjeljujući po Svojoj vlasti svakome kako hoće.” (1. Korinćanima 12:11). Osim što daje darove, Duh Sveti nas zapečaćava za spasenje: “I ne ožalošćavajte Svetoga Duha Božijega, kojijem ste zapečaćeni za dan izbavljenja.” (Efescima 4:30).

Analiza citata 13:

Da, zaista, „nikad proroštvo ne bi od čovječije volje, nego naučeni od Svetoga Duha govoriše sveti Božiji ljudi.” Pogledajmo sada kako to izgleda:

„Otkrivenje Isusa Hrista, koje daje Njemu Bog, da pokaže slugama Svojim šta će skoro biti, i pokaza, poslavši po anđelu Svom sluzi Svom Jovanu koji svedoči reč Božiju i svedočanstvo Isusa Hrista, i šta god vide.“ Otkrivenje 1:1

Dakle, ko je naučio Jovana? Čije svedočanstvo prenosi Jovan? Sam Hrist je otkrio Jovanu svoje svedočanstvo.

Citat/Pitanje 14:

Sveti Duh ima attribute ličnosti. Duh ima intelekt – sve ispituje (1. Korinćanima 2:10). Duh ima znanje jer poznaje Božji razum (1. Korinćanima 2:11). Duh ima razum jer Otac poznaje misli Duha. (Rimljanima 8:27). Duh ima emocije (Efescima 4:30). Duh ima svoju volju (Dela 13:2; Dela 16:6). Duha treba poslušati (Dela 10:19-21). Duhu se može protiviti (Dela 7:51). Na Duha se može huliti (Matej 12:31,32; Marko 3:29). Duhu se može lagati (Dela 5:3).

Analiza citata 14:

Naravno da Božji Duh ima atribute ličnosti, jer Bog je Ličnost. Da li čovečji duh ima atribute ličnosti? Naravno da ima. Da li je to dokaz da je čovečji duh, neko drugi od samog čoveka? Ne.

Citat/Pitanje 15:

Sveti Duh ima Božanske atribute. Duh je sveznajući (1. Korinćanima 2:10-12 uporediti sa Rimljanima 11:33). Duh je svemoćan (Jov 22:4 uporediti sa 1. Dnevnikova 29:11,12). Duh je sveprisutan (Psalam 139:7-10; Jovan 14:17). Duh je večan (Jevrejima 9:14 - original kaže "večni Duh"). Duh je svet (Matej 12:32). Duh je ljubav (Galaćanima 5:22). Duh je istinit (Jovan 14:17; 15:26).

Analiza citata 15:

Da li ljudski duh ima ljudske atribute? Naravno. Isto tako, Božji Duh mora imati Božanske atribute.

Citat/Pitanje 16:

Apostol Petar je jasno naglasio da je Sveti Duh Bog kada u slučaju laganja Ananije i Safire ukorava Ananiju rečima: "zašto napuni Sotona srce tvoje da slažeš Duhu?..Ljudima nijesi slagao nego Bogu." (Dela 5:3,4).

Analiza citata 16:

Ako neko slaže mom duhu, da li je slagao meni ili nekom drugom? Onaj ko laže Božjem Duhu, laže samom Bogu.

Citat/Pitanje 17:

Apostol Pavle takođe prepoznaje puninu Božanstva Duha Svetoga kada govori o Njemu kao o Onome koji zna tajne Božje jer "Duh sve ispituje, i dubine Božije... i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božijega." (1. Korinćanima 2:10,11). Kada Biblija koristi reč "znati" ili "poznati", to je uvek iskustveno poznanje. Sve tajne Boga može dokučiti kroz vlastito iskustvo samo Božanska ličnost.

Analiza citata 17:

Pogledajmo celu Pavlovu izjavu:

„A nama je Bog otkrio Duhom Svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije. Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku osim duha čovečijeg koji živi u njemu? Tako i u Bogu šta je niko ne zna osim Duha Božijeg.“ 1. Korinćanima 2:10,11

Pavle kaže da KAO ŠTO LJUDSKI DUH ZNA ŠTA JE U ČOVEKU, TAKO I U BOGU ŠTO JE NIKO NE ZNA OSIM DUHA BOŽIJEG. Očigledno je da Pavle implicira da je to zaista Duh Božji, koji je u Njemu, a ne neko drugi.

Citat/Pitanje 18:

Trojstvo

Trojstvo je dakle biblijski koncept monoteizma i istina o jednom Bogu u Tri Ličnosti. Gospod Isus Hristos je sumirao istinu o Trojstvu na kraju Svoga boravka na zemlji dajući učenicima nalog da idu po celome svetu, da nauče sve ljude "krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha." (Matej 28.19). Primer ovakvog krštavanja u jedno ime a tri ličnosti se video i prilikom Hristovog krštenja gde su bile prisutne sve tri Božanske Ličnosti kada Isus "vidje Duha Božijega gdje silazi kao golub i dođe na Njega." i kada je čuo Očev "glas s neba koji govori: ovo je Sin Moj ljubazni koji je po Mojoj volji." (Matej 3:16,17). Važno je naglasiti da iako se krštavamo u ime tri Ličnosti, jos uvek je samo jedno ime a ne tri imena. Ličnosti su množina, ime je jedno.

Analiza citata 18:

Da, zaista se krštavamo u samo jedno Ime. Da li znate koje je to ime? Elohim, Jahve, trojedini Bog? Pogledajmo šta Biblija kaže:

„A kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa.“ Dela 19:5

Na još nekih 7-10 mesta u Novom Zavetu nalazimo da su apostoli krštavali „u ime Isusa Hrista“, i baš ni na jednom mestu ne piše da su krštavali „u ime Oca, Sina i Duha Svetog“. Očigledno je da ili su apostoli pogrešno razumeli Isusa, ili su oni nešto znali to je nama danas teško da shvatimo.

Citat/Pitanje 19:

Život Crkve se odvija kroz darove i upravu svih Tri Božanskih ličnosti: “Darovi su različni, ali je Duh jedan. I različne su službe, ali je jedan Gospod. I različne su sile, ali je jedan Bog koji čini sve u svemu.” (1. Korinćanima 12:4-6). Apostol Pavle u pozdravu crkvi u Korinti prepoznaje ove tri Božanske ličnosti kada kaže: “Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista i ljubav Boga i Oca i zajednica Svetoga Duha sa svima vama.” (2. Korinćanima 13:13).

Analiza citata 19:

Zanimljivi citati, tako bogati istinom, kada se ispravno čitaju u harmoniji sa ostatkom Bibije. Zar ne kaže prvi citat da je jedan Bog i da taj jedan Bog čini sve u svemu? Da, kaže. Da li je taj jedan Bog, trojedini Bog? Ne. Razmislite, ko je ovde nabrojan? Jedan Duh, jedan Gospod (Isus) i jedan Bog. Ako ovaj jedan Bog, nije Otac, onda se radi o dvojstvu, jer su onda samo Duh i Sin nabrojani. Ali, ne, Biblija jasno kaže da je Otac taj jedan Bog koji čini sve u svemu, uključujući u Sinu i Svom Duhu.

“Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, OD Koga je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, KROZ Koga je sve, i mi kroza Nj.” 1. Korinćanima 8:6

“Jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svog. Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, Jedan Bog i Otac svih, KOJI JE NAD SVIMA, I KROZA SVE, I U SVIMA NAMA.” Efescima 4:6

Šta kaže drugi citat kojeg je autor naveo? Kaže „Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista“ i kaže „ljubav Boga i Oca“ i kaže „zajednica svetoga Duha“

I opet je Otac imenovan kao Bog, ali zapazite šta kaže za Duha Svetog, „zajednica Duha Svetog“. Šta to znači? Da li treba da imamo zajednicu sa trećim bićem i zato je ta zajednica izdvojena od zajednice sa Ocem i sa Sinom. Pogledajmo citate Duha Prorotva koje smo već videli ranije:

“Od večnosti je postojala kompletna unija između Oca i Sina. Bili su dvoje, a ipak skoro identični; dvoje u Ličnosti, a ipak jedno u Duhu, srcu i karakteru.” (EGW, Instruktor za mlade, Decembar 16, 1897 par. 5)

“Ličnost Oca i Sina, kao i unija koja postoji između Njih, je predstavljena u sedamnaestom poglavlju Jevanđelja po Jovanu, u Hristovoj molitvi za Svoje učenike: 'Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji Me uzvjeruju njihove riječi radi; Da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u Meni i Ja u Tebi; da i oni u Nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me Ti poslao. Jovan 17:20,21. Unija koja postoji između Hrista i Njegovih učenika ne uništava ličnost ni jednih. Oni su jedno u nameri, umu, karakteru, ali ne i u ličnosti. Tako su i Bog i Hrist jedno.’” (EGW, Služba isceljenja, str. 421, 422).

Pavle nam govori da imamo „zajednicu Duha“ a Ellen White je rekla da Otac i Sin imaju zajednicu u Duhu i Isus se molio da mi imamo tu istu zajednicu, kao što Otac i Sin imaju. Zapazite da oni nemaju zajednicu SA DUHOM, nego su jedno U DUHU i na to nas Pavle poziva, na zajednicu Duha u nameri, umu, karakteru.

Citat/Pitanje 20:

Tokom istorije, neki Hrićani su pokušavali da ljudskim razumom objasne Božanstvo, dok su pri tome dodavali ili oduzimali onome to nam je otkriveno u Bibliji. To je uvek dovelo do raznih jeresi. Jedna od takvih jeresi gde se prepoznaje množina ali ne i jednakost Božanskih Ličnosti je krivoverje o podređenosti ili subordinaciji, gde se suština Božanskih Ličnosti opisuje tako da je Isus Hristos podređen Ocu a Duh Sveti Ocu i Sinu. Sa druge strane, neki od onih koji nisu mogli da shvate množinu u jedinstvu su otišli u jeres modalizma prema čijem verovanju postoji samo jedna Božanska ličnost koja se jednom otkriva kao Otac, drugi put kao Sin a treći put kao Sveti Duh. Oni veruju da iako postoje tri različite forme u kojima se Bog prestavlja, ipak ima samo jedna Ličnost. Na drugom kraju spektruma su oni koji prepoznanju i jednakost Božanskih Ličnosti i Njihovo potpuno Božanstvo, ali veruju da je svaka Božanska Ličnost toliko zasebna da imamo zapravo tri Boga. Takvo verovanje se zove triteizam koji je samo jedan od oblika politeizma. Neka od drugih krivoverja su vezana za pitanje Božanstva druge i treće Ličnosti Trojstva. Najpoznatije je ono iz 4. veku kada je Arije spekulirajući o Hristovom početku i nastanku tvrdio da je Isus stvoreno biće dok je službena ckrva kao suprot tome izašla sa idejom večnog rađanja Sina od Oca i sa večnim ishodenjem Duha od Oca i Sina. Što se tiče Duha Svetoga, ima onih koji veruju da je to samo energija ili neki drugi vid Božje ili Hristove Ličnosti ali da se ne radi o potpuno zasebnoj Božanskoj ličnosti koja je nezavisna kao što su Otac i Sin zasebne Ličnosti i Individue, te da u neku ruku postoji samo Dvojstvo a ne Trojstvo. Mnogi dobronamerni hrićani u želji da objasne istinu o tri Božanske Ličnosti i jednog Boga pokušavaju da u prirodi pronađu usporedbe koje bi nam objasnile taj koncept. Neki su rekli da je Trojstvo slično kao čovek koji je u isto vreme otac svome sinu, sin svome ocu i suprug svojoj supruzi. Pa ipak, to je najobičniji izraz jeresi modalizma gde postoji samo jedna ličnost koja ima više načina na koja se izražava. Sa druge strane, neki kažu Trojstvo je kao trojedni list dateline koji se sastoji od tri listića koji čine jedan struk deteline. Pa ipak, to je samo oblik triteizma ili politeizma jer su svaki od tri listića zasebni i jedna trećina celoga a ne celina. Drugi opet koriste usporedbu vode, leda i vodene pare. Međutim, to je samo oblik krivoverja modalizma jer su to samo različite forme iste supstance. Ono to postaje očito iz ovih primera je da mi ne možemo u prirodi oko nas naći nešto to bi nam prikazalo Boga jer su to sve stvari koje je Bog stvorio a On sam je iznad svega toga i On se ne može opisati stvarima koje je On stvorio.

Analiza citata 20:

Na žalost, videli smo da je i ovo tumačenje o trojedinom Bogu, isto tako nebiblijsko kao i ostala ovde navedena.

Citat/Pitanje 21:

Ostaje nam samo jedinstveni biblijski koncept nauke o Trojstvu koja nas uči da postoji jedan Bog ili Božanstvo. Jedan Bog podrazumeva Oca, Sina i Svetoga Duha, tri Božanske ličnosti. Iako su jedno u prirodi, suštini, karakteru i nameri ipak su to tri zasebne Ličnosti. Ličnost Oca nije ličnost Sina niti ličnost Svetog Duha. Ličnost Sina nije ličnost Oca niti ličnost Svetog Duha. Prema tome, ličnost Svetog Duha nije ličnost Oca niti ličnost Sina. Pa ipak, oni su jedan Bog i svaki od Ličnosti je "punina Božanstva".

Analiza citata 21:

Nigde nismo videli da su Oni JEDAN BOG. Setite se izjave autora, koju smo vas pozvali na početku da zapamtite. „Jedini način čovekovog poznanja Boga svodi se na ono što nam je Bog otkrio o samom Sebi.“ Da li ste videli negde u primerima koje je autor navodio da nam je Bog otkrio da je On trojedini? Videli smo interpretaciju i zaključak da Bog mora biti trojedini, ali nigde ne vidimo da je Bog jasno rekao makar jedan od tih zaključaka, a nasuprot smo videli mnoge izjave koje stoje same za sebe, bez potrebe da se tumače, i koje su u suprotnosti sa tim interpretacijama.

Citat/Pitanje 22:

Svaka od tri Ličnosti Božanstva postoji od večnosti i nikada nije bilo vremena u beskonačnoj prolosti i budućnosti kada One nisu ili neće živeti u zajednici. Sve tri Ličnosti dele iste Božanske attribute koje čine Boga onim to On jeste – jedan Bog. U slučaju sutine Božanstva, Biblija daje izjave koje smo videli u ovom kratkom pregledu gde nam se jednostavno daju Božanski atributi svakoj od tri Ličnosti i činjenica da ima jedan Bog. Biblija ne ulazi u objašnjavanje ontološkog odnosa među tri Božanske ličnosti i ne daje objašnjenje kako je to moguće da su Oni jedno. Očito je da Bog nije našao za potrebno da nam to objašnjava. Drugim rečima, Biblija nam ne objašnjava logiku kako je to moguće da su tri Božanske Ličnosti jedno i kako one čine jednog Boga, već jednostavno izjavljuje da je to tako.

Analiza citata 22:

Na žalost, zaista nije jasno zašto autor kaže „Biblija nam ne objašnjava logiku kako je to moguće da su tri Božanske Ličnosti jedno i kako one čine jednog Boga, već jednostavno izjavljuje da je to tako.“ Gde nam to Biblija „jednostavno izjavljuje da je to tako“? Da li Biblija negde jednostavno kaže „Bog je trojedini“? Da li Biblija negde jednostavno kaže „Otac, Sin i Duh Sveti su jedan Bog“? Da li Biblija negde jednostavno kaže „Isus nije zaista Jedinorodni, rođen od Boga“? Šta u stvari autoru znači „jednostavno izjavljuje da je to tako“? (p.p. u ranije navedenim citatima EGW vidimo jasno da je Otac bio PRE Svog Jedinorodnog Sina, i da Mu je DAVAO visoke časti pred Svemirom na koje je Sotona bio ljubomorani)

Citat/Pitanje 23:

Pa ipak, ono što je u sferi nas ljudi i u načinu na koje tri Božanske Ličnosti imaju interakciju sa nama ljudima u planu spasenja, Biblija je više nego jasna. Najbolji način na koji mi ljudi shvatamo Trojstvo je u onome što Božanske Ličnosti rade u cilju spasavanja čoveka koje zovemo plan spasenja. Iako su tri Božanske Ličnosti jedno u planu spasenja čoveka, svaka od Njih izvršava deo tog plana onako kako je taj plan zamišljen u Božanskoj mudrosti. Otac zauzima vodstvo nad Svima (Efescima 4:6), Sin se dobrovoljno podčinjava Očevoj volji (Jovan 14:28; Filibljanima 2:6-8), a Duh sveti se dobrovoljno podčinjava i Ocu i Sinu (Jovan 14:25; 15:26). Ova podčinjenost Božanskih ličnosti jedna drugoj se odražava samo u planu spasenja ali ne i u smislu prirode Božanstva Njihovih Ličnosti. Tri Ličnosti Svetog Trojstva su jednako Božanske. Božanstvo samo po sebi nema gradacije kao to je to izraženo u paganstvu gde su neki bogovi suštinski viši od drugih. Ako su Isus i Sveti Duh Božanske Ličnosti, onda one imaju puninu Božanstva jer prema Bibliji ne postoji ni jedan drugi “oblik” ili “stepen” pravog Božanstva. “Polubožanstva” se nalaze u domenu mitologije a ne biblijske nauke.

Analiza citata 23:

Zanimljivo je da se autor sada dotakao „polubožanstva“. Ne razumemo o čemu govori jer nije argumentovao.

P.P.: Osim toga, gde to piše da je hierarhija ograničena samo na plan spasenja. U Duhu Prorostva stoje jasno već gore u skripti navedeni citati, da je Otac po vlasti oduvek iznad Sina, i to isto i pre stvaranja čoveka, i da je nakon čovekovog pada u greh Isus išao tri puta da moli Oca za dozvolu da umre za palo čovečanstvo.

Citat/Pitanje 24:

Ovo Ustrojstvo plana spasenja i način kako se on izvršava će trajati sve do dana kada se izvrši Njegova namera i kada nestane svakog neprijateljstva u Božjem savršenom univerzumu, te kada Sin izvrši Svoj zadatak pomirenja na kome je celo Trojstvo radilo: “A kad Mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onome koji Mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu” (1.Korinćanima 15:25). Plan spasenja je delo Trojstva na uspostavljanje harmonije i jedinstva u ljubavi što je suština Boga izrađena u definiciji koju daje apostol Jovan a koja se primenjuje na sva tri lica Božanstva: “Bog je ljubav!” (Jovan 4:16)

Analiza citata 24:

Iz nekog razloga, deluje nam da autor ovu izjavu „A kad Mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onome koji Mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu” kao dokaz da će ustrojstvo Božanstva po kojem se Sveti Duh i Sin dobrovoljno potčinjavaju Ocu, tada prestati. Mi ne razumemo kako takvo tumačenje može da se izvede iz te rečenice. Ova izjava nama ne zvuči kao dokaz da će tada Isus prestati da se dobrovoljno potčinjava, nego upravo suprotno, kada Otac sve pokori Sinu, onda, na samom kraju će se i Sin pokoriti Ocu. To se očigledno odnosi na izjavu:

„Reče Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje Tvoje za podnožje nogama Tvojim.“ Psalam 110:1

Gde sedi Isus, dok Mu Otac položi neprijatelje za podnožje nogama? Na Očevom prestolu pored Njega. Šta će biti kada Otac položi neprijatelje, od kojih je zadnji smrt?

“A kad Mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onome koji Mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu” (1.Korinćanima 15:25).

Ko će biti Bog sve u svemu?

„Jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svog. Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, JEDAN BOG I OTAC SVIH, KOJI JE NAD SVIMA, I KROZA SVE, I U SVIMA NAMA.“ Efescima 4:4-6

“Darovi su različni, ali je Duh jedan. I različne su službe, ali je jedan Gospod. I različne su sile, ali je JEDAN BOG KOJI ČINI SVE U SVEMU.” 1. Korinćanima 12:4-6

Pogledajmo sada šta Duh Prorotva kaže o večnosti, kada greh bude uništen, ako nam gornji tekstovi nisu jasni:

„Nad ovom scenom, jutarnje zvezde će pevati zajedno, i sinovi Božji će klicati od radosti, dok će se Bog i Hrist ujedin-iti u objavljivanju: 'Više neće biti greha, niti će više biti smrti.' (EGW, 8. Sveska Svedočanstava 42.1)

“SAMO Bog i Hrist znaju koliko su koštale duše ljudi.” (EGW, Znaci Vremena, Januar 13, 1909 par. 8)

“U vašim rukama će biti zlatne harfe, i dodirujući njihove žice, udružićete se sa svim spasenima u pesmi koja će ispuniti nebesa u slavu Boga i Njegovog Sina.” (EGW, (Australoazijski) Izveštaj Unijske Konferencije, 15. Januar, 1903 par. 14)

P.P Pitanje: Šta je sa Svetim Duhom ako je nezavisna Osoba? Taj citat pred kraj života EGW i svi drugi dokazuju jasno da Duh Proroštva decidirano odbija koncept katoličkog Trojstva i da je ta lažna nauka naknadno uneta!

“I dok godine budu prolazile u večnosti, imaćemo slavnije i bogatije poznanje otkrivenja Boga i Hrista.” (EGW, Velika Borba, str. 678)

“Ništa se neće pominjati od onoga što je bilo; a u svakoj pesmi otpevano će biti spasenje našem Bogu i Jagnjetu. (Duh Proroštva Sveska 4, str. 480)

“Svi spaseni sveti će videti kao nikada pre ljubav Oca i Sina, i pesmama će slaviti iz njihovih besmrtnih usta. On nas je voleo, On je dao svoj život za nas. Sa slavnim telima, povećanim kapacitetima, sa čistim srcima, neokaljanim ustima pevaćemo o ljubavi koja iskupljuje.” (EGW, Da Ga Mogu Poznati, str. 371)

“Nebo i zemlja će se ujediniti u slavljenju, od “subote do subote” (Isa. 66:23), nacije spasenih će se klanjati u radosnom obožavanju Boga i Jagnjeta.” (Isaija 66:23)

“Godine će prolaziti u radosti. Zvezde jutarnje će pevati zajedno i sinovi Božji će pevati od sreće, dok će Bog i Hrist zajedno objavljivati, “Neće više biti greha, niti će biti smrti.” (EGW, Odgoj Dece, str. 568).

Iskreno se nadam da su gore navedene analize mogle da vam još dublje potvrde istinu, i otvore nam um da razumemo koliko je iskrenih vernika zavedeno ovom pogrešnom i nebiblijskom naukom o Trojstvu tri Osobe.

Moja težnja je, da ovi tekstovi ne dovedu do negativnih emocija i diskusija sa jedinim ciljem da se dokaže ko je u pravu, jer su to samo demonstracije grešnog ponosa koje će nas odvesti jako daleko od Boga i spasenja. Ako sam bilo koga uvredio, želim da naglasim da mi to nije bila namera, niti da bilo koga gledam sa visine kao osobu sa manje znanja. Naše ljudsko znanje i inteligencija su tako niski kada ih uporedimo sa nebeskim, i trebaju samo da služe tome da istražujemo Božju reč u Bibliji i Duhu Proroštva, da ne bi bili prevareni u ovim poslednjim i odlučujućim danima pred Isusov dolazak, kada se Sotona razgnjevio kao ričući lav i gleda koga da proždere. Danas nam je potrebno puno molitve na kolenima, proučavanja Božje reči i posta, da ne bi pali na gomilu laži koje neprijatelj unosi u sve većoj količini u Božji narod, i da se dignemo i objavimo trostruku andjeosku vest, što je naš osnovni zadatak kao poslednje prave crkve pred Isusov dolazak! Neka nam Gospod pomogne u tome, jer samo u stalnoj zajednici sa Njim kroz molitvu koja traje ceo dan, možemo Njegovom silom pobediti greh u nama! Amin!

Autor donjih internet stranica na našem jeziku je Aleksandar Petrović, pored kojih je još jedna na engleskom.

www.istinaotrojstvu.com

www.padevavilon.com

www.revelation1412.org

